

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

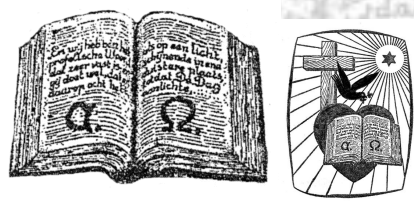
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnekomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Broeders en zusters, ik wil het met u hebben over het onderwerp:
de onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Paulus schrijft in 2 Cor. 9:15. *"Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave"*. Het was een kreet uit het diepst van zijn hart; een getuigenis dat door de Heilige Geest in zijn hart gelegd was. En ik hoop, dat u met mij mag gaan zien welk een onuitsprekelijke gave God ons gegeven heeft, opdat we Hem daar meer en meer voor zullen gaan danken.

Niet alleen met ons hart, mond en lippen, maar ook in heel de dienst van ons leven. De Here Jezus zegt zelf in Joh. 4:10. *"Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven"*.

En dat wel tot de Samaritaanse vrouw bij de bron van Jacob. *"Indien gij wist van de gave Gods"*. De Heer Jezus heeft ons Zelf bekend gemaakt, en wil het aan allen doen, wat de gave Gods inhoudt; wat die gave Gods is, zodat in vele harten steeds meer diezelfde jubel en dankkreet zal opstijgen, die Paulus uitriep: *"Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave"*.

Wat bedoelt de Schrift met deze gave Gods? Ik ga met u terug naar 2 Cor. 9 en wel naar vers 14, waar Paulus eerder zegt: *"terwijl zij ook in hun gebed het verlangen naar u uitspreken om de buitengewone genade Gods, die op u rust"*.

We zouden het onderwerp voor deze serie ook kunnen noemen: *"de overweldigende rijkdom van Zijn genade"*. Want dat is die onuitsprekelijke gave van God, een genadegave, die God ons in Christus Jezus heeft doen geworden.

In Ef. 2:7 schrijft Paulus. *"om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus"*.

U ziet, hier schrijft hij niet alleen over genade, en niet alleen over de rijkdom der genade van God, maar in een steeds overtreffende trap, omdat menselijke woorden te kort schieten, als we het over deze dingen hebben daarom drukt hij het uit in de overtreffende trap: *"de overweldigende rijkdom Zijner genade"*, zoals Hij ook tot de Corintieërs spreekt over: *"de buitengewone genade Gods"*.

En die onuitsprekelijke, die buitengewone genade Gods is ons geworden door Zijn Zoon Jezus Christus. In Joh. 1:14-16. *"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid. Johannes heeft van Hem getuigd en heeft geroepen, zeggende: Deze was het, van wie ik zeide: Die na mij komt, is vóór mij geweest, want Hij was eer dan ik. Immers uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade"*.

Denkt er om er staat niet genade voor genade; maar genade op genade. Dit wordt nog wel eens foutief vertaald of aangehaald. Wij hebben God niets te bieden, daarom wordt er gesproken van genade op genade en dat is die onuitsprekelijke genade gave Gods, ons in Christus geschonken.

Dan gaat Johannes verder in vers 17: *"want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen"*. De Staten Vertaling zegt in plaats van "gekomen", "geworden" en dat vind ik juist. Het is dus door Hem gekomen, maar het is ons veel meer door Hem geworden; door Zijn volbrachte werk.

Ook de apostel Petrus getuigt er van. De apostelen hadden allen dat getuigenis in hun hart door de Heilige Geest. Petrus schrijft in 2 Petr. 1:2. *"genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Here"*. Het is genade op genade!

Als jonge kinderen hebben we allemaal op school vermenigvuldigen geleerd, eerst kleine getallen en dan grotere en de uitkomst wordt steeds groter.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Ja, zo is het ook geestelijk gezien; de genade wordt in u vermenigvuldigd; dankt God dan ook voor Zijn onuitsprekelijke gave! Wat is dan hoofdzakelijk de inhoud van deze genadegave? Het begint met de bekende tekst uit Joh. 3:16. *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”.*

Maar als u denkt, dat het daar alleen bij blijft, dan kent u dat rijke evangelie niet. Daarom wil ik u laten zien wat Paulus door de Heilige Geest geleid in de Romeinenbrief heeft neergeschreven. Rom. 8:31-32. *“Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken”?*

Ja, God heeft Zijn Zoon gegeven (overgegeven) in de smadelijke dood van het kruis, tot het nederdalen in de onderwereld van Zijn ziel en van Zijn lichaam in het graf. Maar Hem, Die Hij nu ook uitermate verhoogd heeft en de Naam heeft gegeven, die boven alle naam is, Hem heeft Hij ook als Hoofd gegeven aan de Gemeente.

Altijd geeft Hij die Zoon. Hij gaf Hem eerst in Zijn vernedering, toen Hij voor u en mij mens werd: het Woord dat vlees werd. Hij gaf Hem voor u en mij aan dat vloekhout van Golgotha. Hij gaf Hem voor u en mij, toen Zijn lichaam naar het graf ging en Zijn ziel uitstortte in het dodenrijk.

Hij gaf Hem aan u en mij, toen Hij Hem uitermate verhoogde. En nadat Hij Hem opgewekt had uit de doden en Hem alle macht had gegeven in hemel en op de aarde en alles onder Zijn voeten had gesteld, heeft Hij Hem gegeven als Hoofd voor de Gemeente.

Dankt God voor Zijn onuitsprekelijke gave! Alle dingen schenkt Hij u.

Niet alleen redding en behoudenis, niet alleen zonde vergeving en rechtvaardig maken, maar ook heiligmaking, verlossing, ja, meer nog, nog veel meer!

We hopen in dit seminar iets van deze heerlijke dingen te mogen zien en daarom ga ik ook nog even met u naar de tweede Petrus brief.

Petrus wist waarover hij schreef; hij had dat getuigenis in zijn hart. Hij wist, hoe die genade, die onuitsprekelijke genadegave Gods, zich steeds vermenigvuldigde in zijn leven. Naar mate hij meer de Heer leerde kennen en met Hem wandelde en leefde, werd die genadegave Gods steeds groter in hem.

Door die onuitsprekelijke gave van God schrijft hij in 2 Petr. 1:2-3. *“genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Here. Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht”.* In dit woordje *“begiftigd”* zien we weer die gave.

Wat houdt dit allemaal in? Alles wat tot dat wonderbare leven behoort; alles wat dat leven van God omvat, dat wordt ons in genade geschonken in Jezus Christus. Alles wat tot waarachtig leven, maar ook alles, wat tot godsvrucht strekt.

We weten uit de Galatenbrief, Gal.5, wat de vrucht van Gods Geest is. Hier worden deze vruchten opgenoemd en staan ze tegenover de werken van het vlees, van de zondaar. De Vrucht van de Geest is: liefde, blijdschap, lankmoedigheid, enz..

Kortom het is de volmaakte Christus natuur en die schenkt God ons uit genade in Zijn Zoon.

Laten we verder lezen in 2 Petr. 1:3-4. *“Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Er wordt hier gesproken over kostbare en grote beloften. Let u wel op, meervoud!

“Hoevele beloften Gods er ook zijn”, ze zijn in Jezus Christus, “in Hem is het: Ja; daarom is ook door Hem het: Amen, tot eer van God door ons”. (2 Cor. 1:20).

Dat wil zeggen, zij zijn voor u en mij, als we maar in Christus zijn en in Hem blijven. Dan gaat Hij ze in ons uitwerken; het wordt ons in genade geschonken.

Tot zover was het een inleiding betreffende het onderwerp.

Ik wil nu beginnen bij de aanvang van deze gave van God. In Gen 3:11, het hoofdstuk van de zondeval van de mens lezen we: *“En Hij zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten?”*

De zondeval vond plaats doordat de mens de verboden vrucht at van de boom van de kennis van goed en kwaad. De zondeval begon dus met eten, en die onuitsprekelijke genadegave van God begint ook bij eten.

We willen eerst zien, hoe ons in Rom. 6:23 duidelijk wordt vermeld, wat de gevolgen van die zonde waren, maar daarna ook de uitwerking van die gave Gods. *“Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here”.*

Eerst een geestelijk afgesneden worden van Gods gemeenschap, dan straks de lichamelijke dood en daarna de eeuwige dood, als de mens voor het gericht moet komen, en voor eeuwig verloren gaat! Door het eten van die verboden vrucht.

“Maar de genade, die God schenkt, (hier zien we weer die wonderbare genadegave) is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here”.

We willen nu zien, dat dit begint bij het “eten”. De Here Jezus, de Grote Godsgetuige, getuigt immers in Joh. 6:27. *“Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal; want op Hem heeft God, de Vader, zijn zegel gedrukt”.*

Ja, wat werkt de mens toch veel om spijs! Kijkt u maar om u heen, de hele wereld is er vol van. Geld verdienen, een betere positie verkrijgen om nog meer van alle geneugten van deze wereld te kunnen genieten; om spijzen en dranken. Wat werkt de mens om de spijs, die vergaat, nietwaar? Ja, u lacht misschien, maar het is zo.

Jezus sprak reeds: *“het zal zijn als in de dagen van Noach, de mensen zullen zijn etende en drinkende”.* Het eten was al bij het eerste mensenpaar aanleiding tot hun zondeval. Toen Eva zag, hoe begeerlijk die vrucht was om te eten, nam ze hem. En het kostte haar het leven en het leven van haar man en al haar nakomelingen, het gehele mensengeslacht uit Adam.

Maar de Here Jezus spreekt en getuigt van een andere spijs, die Hij kwam brengen: *“Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven”.* Als we die spijs gaan eten, ja, halleluja, dan verkrijgen we het eeuwige leven.

Hoe komen aan die spijs? We lezen het immers reeds: *“welke de Zoon des mensen u geven zal”.* Hier zien we weer die genadegave Gods, die ons in Christus Jezus geschonken is. Jezus zegt in Joh. 6:32-33. *“Jezus zeide dan tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel; want dát is het brood Gods, dat uit de hemel nederdaalt en aan de wereld het leven geeft”.*

Jacobus getuigt ervan Jac. 1:17. *“Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Hoort u broeder en zuster? Wilt u werkelijk goede gaven verkrijgen, dan zijn zij niet te verkrijgen, in de warenhuizen, noch op enige ander plaats in deze wereld. O, dankt God voor Zijn onuitsprekelijke gave, die Hij vanuit de hemel (van boven) heeft gegeven en gezonden.

Daarom zegt Jezus: *"want dat is het brood Gods, dat uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft"*. Dat hebben we allereerst van node. Er staat in het Oude Testament reeds geschreven: *"van brood alleen zal de mens niet leven, maar van alle woord, wat uit Gods mond uitgaat"*.

Als Jezus voor ons - want dat deed Hij voor u en mij - nadat Hij de menselijke staat had aangenomen, in deze menselijke staat beproefd moest worden (Hij zou immers de nieuwe Adam worden) en daartoe 40 dagen in de woestijn was en niet at en dronk, dan hongert Hij en dan komt de verzoeker, de duivel op Hem af en zegt: *"zeg tot deze stenen, dat zij brood worden"*.

Kijk op het diepste punt, als Hij uitgeput is van de honger, komt de duivel en wil hem verleiden om ook het brood van deze wereld te eten, om daarin de krachten te vernieuwen, daarin leven te vinden. Jezus weerstond hem met het Woord van God, op de juiste wijze.

Op dat moment haalt Hij de woorden aan: *"de mens zal van brood niet leven, maar van alle Woord, dat uit de mond van God uitgaat"*. Jezus leefde als mens van een spijs, die van boven kwam en daarom was Hij de Overwinnaar.

Wat jagen wij als gelovigen, nog dikwijls naar de dingen van deze wereld, van een wereld, die haastig voorbij gaat. Want, ik kan u zeggen, het zijn de laatste minuten hoor, waar wij in leven.

Laat u toch met God verzoenen, als er onder u zijn, die dit seminar lezen, die nog niet met Hem verzoend zijn. Laat u reinigen en heiligen. Want spoedig verdwijnt de genade; Jezus Christus komt spoedig. Deze wereld met al haar begeerlijkheden gaat voorbij, maar wie de wil van God doet, zal leven tot in eeuwigheid.

Ik heb het u al reeds gezegd, de Heer heeft mij wonderbare dingen laten zien uit Zijn Woord. Hij heeft mij laten zien, wat er spoedig zal gaan gebeuren, en waarvoor de Gemeente geroepen is; maar het is uw zaak, dat u gereed bent voor Zijn komst. Behoort u tot de Gemeente?

Maar verstaat wat de wil van God is, wordt niet dronken van wijn en leeft niet in een roes, laten de zorgen van het leven u niet beheersen, maar wordt vervuld met de Geest. Zijn onze lampen brandende en onze vaten gevuld met olie? Als de discipelen de Heer Jezus zien bidden, en hij was één en al gebedsleven, omhoog gericht naar de Vader, van Wie alle goede gaven komen, dan vragen zij: *"Heer, leer ons bidden"*.

Dan leert Hij hen het Onze Vader. Hoeveel malen is dat Onze Vader door de eeuwen heen gebeden door zeer, zeer velen tot op de huidige dag.

Maar hebben we al eens verstaan, wat dat gebed inhoudt? Zonder daar nu dieper op in te gaan, wil ik u alleen even bepalen bij die bede: *"Geef ons heden ons dagelijks brood"*. Wat dacht u dat de Heer daarmee bedoelde? Ons boterhammetje, of ons warm eten? *"Werkt niet om de spijs die vergaat, maar werkt om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven!"*

Als we blijven vragen: Vader, geef ons heden ons dagelijks brood, hebben we dan al eens dankend dat ware brood uit de hemel genomen, dat God ons gegeven heeft? Want Hij, Jezus Christus is immers dat ware brood, dat vleesgewordende Woord. Hij is dat dagelijkse brood, wat we nodig hebben. Hem moeten we eten en drinken, ieder dag opnieuw, opdat Hij ons leven zal zijn.

Het Hebreeuwse woord (Hebreeuws is immers de Goddelijke taal) voor eten is "agol". Dit drukt uit, hoe iets wat eerst buiten je is, je niet alleen tot je neemt, maar dat je dat in je opneemt en dat één met je maakt.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Dat is de bedoeling van dat eten van de Heer Jezus. Dat we Hem niet alleen tot ons nemen, in ons, maar dat we een met Hem zullen zijn, zodat Hij ons leven gaat worden.

Op het natuurlijke vlak is het zo, dat het verse voedsel dat we tot ons nemen, het oude uit ons lichaam drijft. Dit is een zeer zwak, doch heerlijk beeld van wat de Schrift bedoelt met dat eten van die ware spijs.

Want als we de Here Jezus tot ons nemen, wat nemen we dan tot ons? Hem, die in Zijn lichaam, in Zijn vlees al onze zonden en onze ongerechtigheden op Zich nam en droeg aan dat vloekhout, om dat oude leven van ons voorgoed in dat sterfelijke lichaam van Hem weg te nemen, uit te drijven in het graf, voorgoed!

Wie Jezus Christus waarlijk tot zich neemt, zal ervaren, hoe Zijn kruiskracht in hem of haar gaat werken. Hij gaat de zonde, de ongerechtigheid, die oude natuur er uit drijven in Zijn graf. Hij stierf niet alleen voor u, voor uw zonden, maar Hij werd ook opgewekt voor uw en mijn rechtvaardig maken.

Deze nieuwe Mens, die verrees (geboren werd) op de Paasmorgen, Die volmaakt is, God gelijk; deze nieuwe Mens, die volkomen leeft naar de wil van God, Die volkomen de Goddelijke natuur bezit, deze nieuwe Mens, Jezus Christus in Zijn opstanding, die neemt u tot u, niet alleen in Zijn kruiskracht om de oude mens eruit te drijven en in het graf weg te doen, maar om u op te bouwen in dat allerheiligst geloof, opdat we veranderd zullen worden van heerlijkheid tot heerlijkheid, naar Zijn beeld.

Daarom zegt de Heer in Joh. 6:35. *“Jezus zeide tot hen: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten”.*

En ook in vers 48-51 zegt Hij: *“Ik ben het brood des levens. Uw vaders hebben in de woestijn het manna gegeten en zij zijn gestorven; dit is het brood, dat uit de hemel nederdaalt, opdat wie ervan eet, niet sterft. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld”.*

De Joden streden onderling en zeiden: Hoe kan deze ons Zijn vlees te eten geven? Jezus dan zei tot hen vers 52-58: *“De Joden dan streden onderling en zeiden: Hoe kan deze ons zijn vlees te eten geven? Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage. Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit de hemel nedergedaald is; niet gelijk de vaders gegeten hebben en gestorven zijn; wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven”.*

En dan volgt vers 60: *“Vele dan van zijn discipelen hoorden dit en zeiden: Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren”?*

Prijst God, broeders en zusters!

Ik wil u dan nu nog even bepalen bij een tekst uit 1 Cor. 5:7. Paulus schrijft hier aan de Gemeente: *“Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn; gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons paaslam is geslacht: Christus”.*

Is dat zo? U weet, dat in de afschaduwing uit het O.T. (Ex. 12), wanneer God Israël verlost uit het diensthuis, uit de slavernij in Egypte, dat de Israëlieten dat gave mannetjeslam, zonder gebrek moesten nemen en dat binnen in hun huis moesten slachten. Het bloed van het lam moest buiten aan de zijposten en bovendorpel gestreken worden, maar het vlees van dat lam moest binnenskamers gegeten worden. Zij moesten dat lam tot zich nemen, eten.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Ook moest al het oude zuurdesem weg en werd er ongezuurd brood gegeten; het zinnebeeld van de onbedorven Christusnatuur. Het zuivere, wat tot ons komt door het evangelie Gods. Daarom zegt Paulus: *"Doet dat oude zuurdesem weg!"*

Broeder of zuster de tijd dringt meer dan ooit! Doet weg dat oude zuurdesem, opdat u waarlijk een vers deeg, een ongezuurd deeg mag zijn. Gij bent immers ongezuurd!

Hoe kunnen we het wegdoen? We kunnen het wegdoen, want ons Paaslam is geslacht: Christus! God heeft ons Zijn Zoon overgegeven tot in een smadelijke dood van het kruis. Hij heeft Hem voor ons doen verrijzen uit de doden. En nu vraagt God van u en mij: Eet!

Het is merkwaardig, het eerste mensenpaar mocht vrijelijk eten, behalve van die ene boom, opdat zij aan Gods wet en gebod gehoorzaam zouden worden en zo reine, heilige en volmaakte mensen zouden worden. Dat was de enige weg, de weg van geloofsbeproeving.

De mens at echter wel van die boom. Eva en ook Adam vielen, omdat zij die boom der kennis van goed en kwaad aanschouwden en zagen dat de vrucht goed was en begerig om te eten. En daarom aten zij. Wat heeft God ons in Christus geschonken. Eigenlijk moest het al onze begeerlijkheid opwekken en toch wil het overgrote merendeel der mensen niet eten.

Dankt God voor Zijn onuitsprekelijke genade en gave! Deze wonderbare Heer, die Zichzelf gaf voor u en mij, werd de boom des Levens, opdat wij Zijn leven zouden hebben.

God heeft Hem gegeven als losprijs en die losprijs is voor vijf dingen, die ik u achtereen volgend wil noemen:

1^e. De Heer Jezus heeft de losprijs betaald, opdat wij mensen weer vrij werden van de heerschappij en macht van satan;

2^e. Hij heeft deze losprijs betaald, opdat wij verlost zouden worden van de vloek der wet (de wet van God), die de zondaar vervloekt en voor die zondaar de eeuwige dood eist. Hij heeft ons gered van de vloek van de wet, die ons bedreigde;

3^e. Hij heeft ons door deze losprijs vrijgemaakt van de heerschappij van de macht der zonde.

4^e. Hij heeft door deze losprijs ons erfdeel vrij gemaakt en teruggekocht, opdat wij straks het erfdeel, wat God eens aan Adam gaf, weer terug zullen ontvangen. Eens zullen we met Hem als koningen en priesters heersen over deze aarde.

5^e. Hij heeft Zich door deze losprijs een Gemeente gekocht uit alle volk, taal, stam en natie, Joden en heidenen, die Zijn lichaam zal zijn, Zijn bruidsgemeente, voor eeuwig Zijn eigendom. Die Gemeente zal tevens het loon zijn van Zijn kruislijden.

We willen eerst het eerste punt bespreken: de losprijs, waardoor wij vrijgemaakt zijn van de heerschappij van satan en zijn rijk.

De zondeval van het eerste mensenpaar begon, zoals we zagen met het eten van de verboden vrucht, maar het tweede, wat door de zondeval direct gebeurd was, dat de mens onder de heerschappij en macht van satan kwam. In Rom. 6:16 lezen we: *"Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?"*

Toen Adam en Eva gehoorzaam werden aan de verleider, de slang, die de natuurlijke slang gebruikte als zijn prediker en zij hem gehoorzaam werden door tegen het gebod van God in, van die verboden vrucht te eten, werden zij slaven en kwamen te staan onder de heerschappij en macht van satan. Met alle treurige gevolgen van dien, want God had Adam de heerschappij over deze aarde, over deze wereld gegeven.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Op dat moment kwam ook deze wereld onder de macht en heerschappij van satan, die ook nu nog altijd de vorst van deze wereld is, maar straks door Jezus Christus onttroond zal worden.

We lezen nu Gal. 1:4. *“die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader”*. Ja, deze tegenwoordige boze wereld is het rijk van satan. Hij is de vorst van deze wereld.

Bij de verzoeking van Jezus in de woestijn kwam satan niet alleen met de verleiding: *“zeg tot deze stenen, dat zij brood worden”*, maar hij nam Hem mee op een hoge berg en toonde Hem in een ogenblik alle koninkrijken dezer wereld en al de glans en rijkdom van deze wereld en dan zegt hij: *“als gij nu mij aanbidt, dan zal ik ze u geven, want ze zijn mij gegeven”*.

Dat bestrijdt Jezus geheel niet, want het is de waarheid. De koninkrijken van deze wereld staan onder de heerschappij van satan, maar Jezus zegt: *“Gij zult de Heer uw God alleen aanbidden en Hem alleen dienen”*.

Wij zijn - als Adams geslacht - van nature onderdanen van de vorst dezer wereld, van satan. Of we dat nu willen of niet, het is eenvoudig zo; we zijn slaven van een eeuwig verderf.

Maar dankt God, Jezus heeft Zichzelf gegeven voor onze zonden, om ons te trekken uit die tegenwoordige boze wereld, d.w.z. uit het rijk van satan, om ons daaruit te kopen met die grote losprijs van Zijn leven en Zijn kostbaar bloed, wat Hij daarvoor stortte, om ons zo over te zetten in Zijn rijk van licht en heerlijkheid!

Laten we toch goed hier van doordrongen zijn, broeders en zusters. Er zijn vele gelovigen in deze tijd, die met de boze strijden en worstelen; met de satan, die hen aanvalt of met demonische machten, waar zij misschien aan gebonden zijn. Maar zij bestrijden satan of deze machten op de verkeerde manier. Zij denken nog altijd, dat zij op de een of andere wijze vrijgemaakt moeten worden van die macht van satan en van deze demonische bezetting.

Er zijn vele gelovigen, die nog altijd *“demonen uitwerpen”*, maar daarmee eren zij alleen satan maar. Want hij heeft geen recht meer op de gelovige, die Jezus Christus heeft aanvaard. We dienen hem alleen te weerstaan in het geloof, in de Naam van Jezus Christus, Die het volbracht heeft. Er wordt veel te veel eer gegeven aan de vorst der duisternis en zijn demonische machten.

In Col. 1:13-14 staat: *“Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden”*.

Voor het kruis zegt Jezus (Markus evangelie) dat Hij Zijn leven geven zal als een losprijs. Toen, moest Hij het nog doen, maar dankt God voor zijn onuitsprekelijke gave: de Heer Jezus is voor onze zonden gestorven op Golgotha.

Hij heeft het grote werk volbracht.
Hij heeft die grote losprijs betaald van Zijn leven en bloed.
Hij heeft Zijn ziel uitgestort in het dodenrijk.

En Hij, Die de grote losprijs betaalde, leeft! Hij leeft niet alleen in alle eeuwigheid, maar deze levende Heer heeft alle macht in hemel en op aarde en alle machten en krachten, ook van satan zijn onder Zijn voeten gelegd. Hij is overwinnaar over alles.

De Heer zegt, voordat Hij ten hemel vaart: *“Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”*.

Wat hebben we dan nog met die vorst der duisternis te maken? Hij is overwonnen! Als hij u aanvalt, weersta hem dan en zeg: satan, ga heen, gij hebt geen enkel recht meer op mij; ik ben door het bloed van Jezus Christus verlost. Ik ben het eigendom van de levende God. Wijkt!

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Ja, dat is staan in het geloof. Ik kan en behoef niet iets uit mijzelf te doen. Hij heeft het voor u volbracht! We kunnen toch wel lezen? Wat staat er? Er staat niet: "Hij zal ons verlossen", maar: "*Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis*".

Waar moeten demonen uitgeworpen worden? Bij heidenen, die de afgoden dienen. Bij mensen, die onbekeerd, onwedergeboren zijn! Ja, misschien naamchristenen, die zich wel naar Christus noemen, maar zich nooit waarachtig bekeerd hebben en hun hart en leven niet aan de Heer Jezus gegeven hebben, wereldmensen. Daar is satan altijd nog vorst over.

Natuurlijk kunnen deze ook bezeten zijn door demonen en dan mag de gezalfde dienstknecht uitgaan en hen vrijmaken in de Naam van Jezus, waar dat nodig is en waar God zo wil werken met Zijn Geest. Maar onder gelovigen gaan we geen demonen uitwerpen.

Als die gelovige, die ware gelovige onder de machten van demonen is, dan is er met die gelovige iets fout; dan staat hij niet in het geloof. We doen Jezus en God tekort in Zijn eer, wist u dat?

Als gelovigen op deze wijze de satan willen bestrijden met zijn demonen, dan eren zij de duivel en zij onteren Jezus en God, want God de Vader zegt: "*Hij heeft u verlost uit de macht der duisternis*".

Gelooft u dat? Hebt u Nederlands geleerd? Is dat voltooide tijd, of niet?

"Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgezet in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde". Dat is ook al gebeurd. We zitten niet meer in het koninkrijk van de duivel, de vorst dezer wereld. We zijn nog wel in die wereld, maar niet meer van de wereld.

We zijn burgers van een rijk inde hemelen, zegt Paulus (Fil.3:20), waaruit we ook de Heer Jezus verwachten als Verlosser voor ons vernederd lichaam. Ja, Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde, in Wie we de verlossing (krijgen? nee....) **hebben**, de vergeving der zonden door Zijn bloed.

In de Nieuwe Vertaling heeft men helaas dit laatste weggelaten.

Dan staat het in Col. 2:15. "*Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk ten toon gesteld en zo over hen gezegevierd*". Gelooft u dat? Hoort u dat?

Al die overheden, satan met zijn gevallen engelen alle andere boze geesten, die tot dat rijk van satan behoren, heeft Hij voor Zijn kinderen ontwapend (over hen getriomfeerd)! Op het moment, dat u de losprijs, die Hij voor u betaalde, aanvaardt, aanneemt, vanaf dat ogenblik is voor u de duivel ontwapend.

Ja, niet eerder! Niet wanneer de mens zelf gaat strijden en die boze machten gaat bestraffen, want die lachen hen gewoon achter de rug uit. Dan zegt de vijand: "ze houden meer rekening met mij dan met Jezus; dat moet ik net hebben".

In Hand.10:38 getuigt Paulus al het volgende: "*van Jezus van Nazaret, hoe God Hem met de heilige Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem*". Ja, waar Jezus komt en waar Jezus is, daar moet de duivel de mens vrijlaten. Hij had de mensen overweldigd, maar waar Jezus komt, worden we vrijgemaakt.

Wat we dus moeten doen is, die levensgemeenschap met Jezus onderhouden, zodat we leven in Hem en door Hem. En waar Jezus is, daar moet de satan vluchten, daar kan hij geen stand houden, onmogelijk!

Als u last hebt van aanvechtingen van satan of van demonische aanvechtingen en daarin geen overwinning hebt, dan leeft u niet dicht genoeg bij Jezus en niet in Jezus!

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Maar als u in Hem bent en blijft, dan zijn ze al weg. Wordt geestelijk wijs! Door het geloof in Hem, die de Overwinnaar is. U kunt uw gehele leven strijden, broeders en zusters, maar u wordt nooit overwinnaar, hoor; probeer het maar niet. Maar we kunnen meer dan overwinnaar zijn door Hem! Laat Hij het doen.

In het Oude Testament maakte God dit al duidelijk en nog verstaan vele gelovigen het niet. Hij zegt tegen Israël: *"gij zult stil zijn en Ik zal voor u strijden"*.

Ja, het is Zijn eer en we eren Hem daar juist in, wanneer we Zijn volbrachte werk aanvaardden en geloven, dat alleen Hij bij machte is het te doen. En dat Hij het ook doet. O, dat ons geloof versterkt wordt in deze onuitsprekelijke genadegave van God, want het wordt u door God uit genade geschonken.

U weet toch, wat een genade gave is? Daar kunnen we zelf niets aan toe – of bijvoegen, gelukkig niet!

Laten wij opslaan en lezen Ef.1:19-23. *"en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt"*.

Ziet u welk een Triomfator, welk een Overwinnaar Hij is? De onbekeerde zondaars moeten worden bevrijd van de macht van de duivel en vooral van de zonde, maar de gelovigen, die tot de Gemeente van Christus behoren, hebben Hem als Hoofd ontvangen, zodat zij nu als leden van Zijn lichaam in die zelfde heerlijkheid delen, door Hem alleen.

Wat het Hoofd is en bezit en vermag, dat is ook voor de leden. Want het is één lichaam. Willen we in die overwinning delen, die overwinning bezitten in Jezus Christus?

Ja, eigenlijk bezitten we als gelovigen, die al; maar wil het realiteit voor het dagelijks leven worden, dan moeten we vervuld zijn met Hem. Dat is een leven vervuld met de Heilige Geest.

Velen zoeken de vervulling met de Heilige Geest om de Heilige Geest. Maar weet u, dat de Heilige Geest niet om Zichzelf gekomen is? Helemaal niet!

De Heilige Geest is niet gekomen om Zichzelf te zoeken. Noch om tot Zichzelf te spreken, noch om Zichzelf ergens in te verheerlijken. Velen willen vervuld zijn met de Heilige Geest en roepen die Heilige Geest daarom aan, maar die Heilige Geest wil dat helemaal niet.

Weet u, waar de Heilige Geest voor komt? Zullen we dat samen lezen? Joh. 16:13. *"doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen"*.

Hij komt niet om van Zichzelf te spreken. Spreekt Hij dan niet? Ja, Hij spreekt om ons indachtig te maken, wat Jezus gezegd heeft. De Heilige Geest is niet voor Zichzelf gekomen, maar is gekomen, opdat Jezus Christus - die nu bij de Vader is - ook in u en mij zou zijn; opdat Hij zou leven in uw leven. Ja, dat is overwinnend leven.

Daarvoor is Hij gekomen. In Joh. 14:25-26 leest u. *"Dit heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf; maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb"*.

Bent u er van doordrongen wat dat betekent? De Heilige Geest komt niet in Zijn eigen naam; Hij komt niet voor Zichzelf en zoekt ook geen heerlijkheid voor Zichzelf. Hij doet niets van Zichzelf, maar Hij komt als Plaatsvervanger; Hij komt in de naam van Jezus. En dat kan je letterlijk als volgt vertalen: in de Persoon van Jezus.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

In het Grieks en ook in het Hebreeuws heeft men geen woord voor persoon, maar wordt persoon aangeduid als: naam. De Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, d.w.z. in Mijn Persoon; omdat Jezus nu als Persoon bij de Vader is, maar ook in ons zal zijn.

Ja, Hij moest op twee plaatsen zijn en daarvoor kwam de Geest. Opdat Jezus in u en in mij Zijn verheerlijkte leven zou gaan leven. Niet alleen daar bij de Vader in de troon, maar ook in uw hart en leven. Wat Heerlijk!

En in de Gemeente! Jezus zegt: ". . . de Trooster (de H.G.) die de Vader zenden zal in mijn naam, in Mijn Persoon, die zal u alles leren en u te binnen brengen, wat Ik u gezegd heb".

Hoort u het goed? Niet wat de Heilige Geest zegt, maar wat Ik u gezegd heb.

Daarom zegt de Heer ook in Joh. 16:13: "*doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen*".

De Heilige Geest komt niet voor Zijn eigen heerlijkheid! En daar de Heilige Geest ook God is, de derde Persoon, bedroeven we in werkelijkheid de Heilige Geest, en miskennen we Hem in Zijn zending, als we Hem willen gaan verheerlijken. Wist u dat eigenlijk wel?

De Heilige Geest wil, dat we U de Zoon gaan zoeken; Hij wil dat Jezus tot Zijn doel komt; daar is Hij voor gekomen. Dankt God voor die onuitsprekelijke gave, broeders en zusters, die God ons in Jezus Christus gaf.

Als we de losprijs aanvaardden, die Jezus voor ons betaalde op dat vloekhout van Golgotha, dan betekent dat, dat we niet meer van onszelf zijn. Ik was eerst een slaaf van satan en van de zonde en behoorde tot deze wereld, tot het rijk van de duivel; ik was een slaaf van mijn eigen zondige karakter en ik moest de duivel dienen, of ik dat nu wilde of niet, maar dankt God; toen ik de losprijs aanvaardde, die Jezus Christus ook voor mij op Golgotha betaalde, vanaf dat ogenblik drong het tot mij door.

Ja, nu behoor ik Jezus toe en heeft Hij recht op heel mijn hart, heel mijn leven. Mijn geest, ziel en lichaam zijn het eigendom van Hem; ik behoor Hem toe. Ja, er zijn maar twee heerschappijen, een derde is er niet. We zijn of onder de heerschappij van de satan of onder de heerschappij van Christus. Het ligt aan u onder welke heerschappij u zich stelt.

Vele gelovigen willen zelf nog heer in hun leven blijven. En als er in uw leven terreinen zijn, die u zelf in handen houdt, dan heeft satan daar de macht over. Dan wordt u op dat terrein dan ook altijd aangevallen door demonische machten. Het is of de heerschappij van de vorst der wereld of de heerschappij van het Koninkrijk van Jezus Christus.

Als u de losprijs hebt aanvaard, dan betekent het: ik ben niet meer van mijzelf, ik ben duur gekocht door het bloed van het Lam en Hij heeft recht op heel mijn leven; mijn geest, ziel en lichaam. En als ik dat gedaan heb en deze levensstelling heb aangenomen, dan kan ik ook vrijmoedig de duivel weerstaan, als hij komt en zeggen: "je hebt niets met mij te maken, want ik ben van Hem"!

Dan moet hij ogenblikkelijk wijken. In Gal. 6:14 zegt Paulus: "*Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld*".

De wereld dat is het rijk van satan. Paulus heeft de losprijs ten volle aanvaard over zijn leven en daarom wist hij: ik ben met Christus gekruisigd en de wereld is dood voor mij en ik ben dood voor de wereld. Hebben we het kruis van Christus al aanvaard?

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Dan wordt dat kruis, waar we aan mede gekruisigd zijn geworden in het lichaam van Jezus, de bron van zegen; maar we zouden ook kunnen zeggen: totale vrijheidsberoving, want je wordt dan aan het hout genageld en gebonden en je gaat sterven aan dat hout en dan ben je helemaal niets meer.

Doch daarvoor wordt je juist vrij, hoe wonderbaar. Dat is de Goddelijke paradox.

Nog een andere schriftplaats zegt 1 Petr. 5:8-11. *“Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten. Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten. Hem zij de kracht in alle eeuwigheid! Amen”.*

Weerstaat hem vast in het geloof; ja, in dit geloof, dat we het eigendom van de Heer Jezus zijn en in de wetenschap, dat dit geen loze belijdenis is, maar dat we inderdaad met geheel ons hart dat waar maken. Jezus wil Heer zijn over ons hart en leven en over alle terreinen van dat leven en dan zijn we vrij.

Dan staat er in vers 10 (1 Petr. 5): *“Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten”.*

O, zeker, ik weet wel dat de boze het je moeilijk kan maken; hij maakt het mij ook dikwijls moeilijk, maar als wij hem maar weerstaan in het geloof, dan is het maar een korte tijd en dan zullen we zien, hoe hij als een verslagen vijand moet afdruipten.

Als we hem maar niet zelf, met eigen middelen, gaan bestrijden. We moeten alleen maar gaan staan in de sterkte van onze Heer, Die het volbracht heeft, zoals het ons ook duidelijk gezegd wordt in de Schrift.

We gaan nog even naar Jac. 4:4. *“Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God”.*

Als we als gelovigen nog de vriendschap van de wereld zoeken; als we nog op twee gedachten hinken, dan worden we daarmee een vijand van God. We hebben het reeds duidelijk gehoord en gezien uit de Schrift: de wereld is het rijk van de duivel.

Als u daar voor een deel in wilt leven en wonen, nu dan heeft de duivel vanzelfsprekend macht over dat deel. Hinkt niet op twee gedachten. *“Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde”.* Laten we dan ook leven in dat Rijk van Hem, waar Hij Heer en Koning is. Laten we zo als vreemdelingen en bijwoners door deze wereld gaan.

Jacobus zegt in Jac. 1:27. *“Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren”.*

Velen doen het laatste niet en dan worden zij vanzelf ook besmet, want als u nog iets van deze wereld wilt hebben; nog wat van deze wereld verlangt en verwacht, dan verlangt en verwacht u iets van de duivel, weet u! Want de wereld is zijn rijk en dat komt hem toe. Dan moet u ook niet vreemd opkijken, als hij wat doet, want dat is zijn goed recht, van Godswege

Ook in Ef. 2:2 wordt hierover gesproken n.l. *“waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid”.*

Satan en de boze geesten krijgen macht over u, als u, als een kind van God, ergens ongehoorzaam blijft en daarin volhardt.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Hij heeft macht over de kinderen der ongehoorzaamheid, want hij is de vorst der duisternis; hij zelf is de ongehoorzame, de opstandeling. Deze dingen behoren tot zijn rijk. Daarom laten we toch in Jezus blijven en doen, wat Hij zegt en Hem gehoorzamen. Jezus zegt: *"wat noemt gij mij Heer, en doet niet wat Ik u gebied"*.

Is het dan niet erg moeilijk om de Heer te gehoorzamen? Neen, nooit, nooit, nooit! Het is veel eenvoudiger om de Heer te gehoorzamen dan de duivel, al dacht u van niet.

Ja, het vlees wil dat wel graag, maar wacht u voor de ellende, die daar op volgt. Het is nooit moeilijk om de Heer te gehoorzamen, want als Hij van u of van mij iets vraagt, dan geeft Hij genade genoeg en kracht en leven om het te doen, want Hij wil het Zelf in u doen, het werken en het willen.

Wat is dit toch heerlijk. Ja, Hij wil het in u bevestigen. Dat is de goede strijd van het geloof, die grote vreugde geeft.

Ik besluit dit gedeelte nu nog met dat bekende gedeelte uit Ef. 6, waarin beschreven staat, hoe het kind van God, de gelovige, die de losprijs, heeft aanvaard, deze macht van de duivel moet bestrijden.

Het is de geestelijke wapenrusting Ef. 6:10-12. *"Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten"*.

Let goed op wat er staat: *"neemt"*! Dat betekent, dat God u die volle wapenrusting al reeds gegeven heeft. Hij is te uwer beschikking, kant en klaar, maar u moet hem nemen en aandoen.

En wat is die volle wapenrusting? Dat is Jezus Christus zelf en Zijn geheel volbrachte werk. Doet Jezus Christus aan!

Zo roept Paulus het ook uit in Rom. 13:14. *"Maar doet de Here Jezus Christus aan en wijdt geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt"*.

Jezus zegt tot de Samaritaanse vrouw: *"Vrouw, indien gij wist van de gave Gods en wist wie het is Die tot u spreekt"*.

Maar zij wist het niet. Ja, ook in deze tijd zijn er veel gelovigen, die de gave Gods niet kennen, of maar ten dele kennen en daarom strijden zij vanuit een verkeerd punt, van een verkeerde kant. Zij weten niet, wie Jezus werkelijk is. Hij is de Overwinnaar, Die alle macht heeft in hemel en op de aarde, Die alles volbracht heeft voor u en mij!

Dan wordt ons die wapenrusting beschreven in Ef.14. Dit is de waarheid, dat de Heer Jezus het alles reeds volbracht heeft. Hij is Overwinnaar en heeft u verlost: Hij heeft de losprijs volkomen voor u betaald.

Gerechtigheid, die we van onszelf zouden hebben, een gerechtigheid, die we verkregen hebben door naar de wet te gaan leven? Gerechtigheid, omdat we de Bijbel zo goed kennen en misschien wel zoveel over Jezus spreken? De duivel lacht om dit alles.

Welke gerechtigheid dan? Wat is het pantser, waar geen pijl van satan doorheen gaat? De gerechtigheid, die Jezus Christus voor u en mij heeft aangebracht op Golgotha, door Zijn dood en opstanding. Zijn gerechtigheid, die uit het geloof is. . . *"de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie van de vrede"* opdat we in deze geloofswandel gaan wandelen, wandelen in het Licht; wandelen in Jezus Christus.

Als we zo in het licht wandelen, zou de boze dan bij u kunnen blijven, denkt u? Ik denk van niet.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Als we in een donker vertrek het licht aandoen, dan is de duisternis weg. Als wij verlicht worden met Jezus Christus en in Hem blijven en Hij uw Licht, uw Leven en uw Kracht is, zou er dan nog duisternis gevonden worden?

“en neemt bij dit alles het schild van het geloof ter hand”. Neemt! Want God heeft het u gegeven! De vijand kan alleen bestreden worden vanuit de geloofspositie, het geloof in Christus, die het volbracht heeft. . . . “waarmee gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven en neemt de helm van het heil. En het zwaard van de Geest, dat is het woord van God”.

Neemt, neemt, neemt en leef daarbij vanuit een biddend leven.

Dankt God voor Zijn onuitsprekelijke gave. Ook voor wat Hij ons gegeven heeft in die volle wapenrusting in Christus. Laten we Hem in het geloof aandoen en zo in de Heer wandelen, in Zijn licht.

Dan zullen we ook ervaren, wat Paulus als een levende getuige zo heerlijk in Rom. 8:37-39. *“Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad. Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here”.*

Ja, Paulus bezat deze heerlijke verzekerdheid en die had hij niet bij mensen afgesloten en hij verwacht het ook niet van een gemeente. Zullen ook wij Hem dan niet danken?

We gaan nu naar het tweede punt: Jezus Christus heeft de losprijs betaald, opdat wij verlost en vrijgemaakt zouden worden van de vloek der wet.

De wet van God, die God door Mozes heeft gegeven, de geschreven wet, die goed en heilig is, is voor de natuurlijke mens uit Adam een bedreiging en een vloek. Lezen we Rom. 3:19-20. *“Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God, daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen”.*

In het 19e vers lezen we, dat de wet bij al wat zij zegt, tot hen spreekt, die onder de wet zijn en dat is dus allereerst het Joodse of Israëlitisch volk; want God gaf aan dat volk de wet door de middelaar Mozes. En de wet is door bemiddeling van engelen in de hand van Mozes gegeven. Maar al hadden de heidenen die wet niet ontvangen, toch lezen we er achter: *“opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig waardig worde”.*

Want al is die wet alleen voor het Joodse volk, ook alle andere volkeren hebben die wet in hun geweten. Want al zijn we allemaal niet godsdienstig groot gebracht, ons geweten weet wel wat goed en kwaad is. Dat weet je al heel jong. En daarom staat in dit gedeelte: opdat alle mond gestopt wordt. Want die wet doet de zonde kennen.

Bij Israël door de geschreven wet, maar bij de andere heidense volken door het feit, dat hun geweten hen aanklaagt. En het kost heel veel moeite om je geweten tot zwijgen te brengen. In de Schrift staat letterlijk, dat de mens dat toe moet schroeien om het niet meer te horen. Neen, niemand is onwetend en onkundig.

Hoe kan die heilige wet van God, die goed is, zulk een bedreiging voor ons zijn? Dit komt, omdat de natuurlijke mens zondaar is. Toen het eerste mensenpaar in zonde viel, viel het gehele mensengeslacht in zonden. We zijn voorgekomen uit zondige voorouders en d.w.z. dat we allen, wie we ook zijn, van nature een zondige natuur hebben, dat we beheerst worden door de wet der zonde, zoals de Schrift het zegt.

We hebben het in het eerste punt gehad over die twee rijken: want er zijn in wezen maar twee rijken, het rijk van de Zoon Zijner liefde - Jezus Christus - het rijk van het Licht, dat beheerst wordt door de

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

volmaakte wet, door Gods Geest; en het rijk van de duisternis, waar satan nog vorst is. Nog, want dat gaat eens voorbij. Maar het rijk van satan wordt beheerst door de wet der zonde, omdat het beheerst wordt door de geest van satan.

Dit zegt Ef. 2:2 duidelijk: *“waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid”*.

Dat is de satanische geest. En ieder mens wordt van nature min of meer door deze geest van satan beheerst; staat onder die wet, omdat hij vlees is; omdat hij zondaar is. Hij is n.l. een burger van dat rijk van satan geworden, omdat hij als een zondaar geboren is.

Dan weten we, dat we overtreders zijn van die heilige wet van God, want de Schrift zegt, dat als we een gebod van die wet overtreden, wij schuldig zijn aan de gehele wet. Net zoals het met het woord van God is. Het woord van God kan niet gebroken worden. Men kan er maar niet een bepaald deel uitnemen en zeggen: dat andere hebben we niet nodig.

De Schrift kan niet gebroken worden, die behoort bij elkaar. Zo kunnen we ook de wet Gods niet breken, door te zeggen: ja, die geboden kan ik houden, maar die andere niet. Want dan zijn we schuldig aan alle geboden van die heilige wet van God, die ons zonde doet kennen.

En dan klaagt die wet ons immers aan; zij klaagt ons niet alleen aan, maar bedreigt ons, want de wet van God eist bij overtreding de dood der vervloeking van die overtreder, van die zondaar. Want zonde is wetsovertreding.

Zoals we dat ook lezen over *“het bewijsstuk”*, want de wet wordt voor de zondaar tegelijkertijd het bewijsstuk. Col. 2:14. *“door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen”*.

Ja, dat is de heilige wet van God, die tegen de zondaar getuigt en hem tevens bedreigt met de eeuwige verdoemenis. We hebben allen deze wet Gods overtreden. De één misschien op meerdere punten dan de ander, maar dat doet niet ter zake. Deze wet van God getuigt niet alleen tegen ons op de dag van het oordeel (als de mens, als hij de genade van God niet aangrijpt voor de troon van Christus, moet verschijnen), als Hij als Rechter komt om de levenden en de doden te oordelen – maar is daarom ook een bedreiging!

Daarom wordt er in Col. 2 gesproken over dat bewijsstuk. God zal nooit Zijn heilige wet door de vingers kunnen zien. Er zijn brutale zondaars, die denken, dat zij zich straks wel op één of andere wijze kunnen verantwoorden, dwaze mensen!

Want als we voor Zijn aangezicht moeten verschijnen (in Zijn alles ontdekkend Licht); wanneer Hij Rechter over ons moet worden, dan komen we in onze naaktheid voor Hem te staan en dan gaat in vervulling, wat Paulus door de Heilige Geest moet neerschrijven in Rom. 3:19. *“Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God”*.

In de Nieuwe Vertaling heeft men dat afgezwakt of “mooier” gemaakt. De Staten Vertaling spreekt n.l. niet over *“strafwaardig”*, maar zegt: *“verdoemelijk”*. Die straf is de eeuwige verdoemenis. Dat men in de nieuwe vertaling dat woord heeft weggelaten is al een deel of gevolg van de moderne theologie, die niet gelooft in een eeuwige verdoemenis, omdat de satan de zinnen der mensen verblindt. Men gelooft ook niet in een persoonlijke duivel. Maar toch is het zo!

We slaan nu op 1 Cor. 15:56. *“De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet”*.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Hoe kan de wet van God, die heilig en goed is, nu juist de kracht der zonde worden? Anders gezegd: Hoe kan die heilige wet van God nog meer de overhand krijgen, waardoor de zonde nog sterker in ons gaat werken.

Paulus leert ons dat duidelijk van uit de Schrift, we lezen Rom. 7:5. *“Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen”.*

Ja, de wet van God, die goed en heilig is, gaat juist de zonde in ons, in zijn werkende kracht, prikkelen, levend maken en doen toenemen.

Ik noem u nu een eenvoudig voorbeeld. Als een snoeplustig kind, vol aandacht met zijn speelgoed zit te spelen, dan komt die snoeplust niet bij hem op. Maar. . . als moeder even weg moet en dan gaat zeggen: “denk erom, van de koektrommel afblijven hoor, ik moet even weg”. Maar wat gebeurt er nu?

De snoeplust wordt geprikkeld, want de aandacht eerst voor het spel, is onderbroken. De lust tot snoepen komt op en de overtreding is daar. Het gebod was goed bedoelt maar heeft precies een averechts gevolg. Dit is een eenvoudig voorbeeld van die wet van God, die goed en heilig is, maar die juist de kracht van de zonde gaat worden. Want deze wordt daardoor geprikkeld en neemt daardoor de overhand.

Nu kunt u ook begrijpen, wat staat in Rom. 7:8-9. *“Maar uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood. Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven”.*

Want het goede dat ik wil doen, dat doe ik dan niet, omdat die zondige natuur in mij is. De wet van God is goed, maar de mens is niet goed, vandaar die averechtse uitwerking. Dan vervolgt Paulus: *“Het goed wat ik wil doen, dat doe ik niet en het kwade, wat ik niet wil doen, dat doe ik. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen”?*

Jezus Christus de Heer! Prijst God! Juist als we de Heer Jezus willen navolgen in eigen werken en kracht, vanuit eigen vlees en kracht, wordt die zondige natuur wakker en leidt men nederlaag na nederlaag en komt men tot die zelfde wanhoop van Romeinen 7.

Maar er volgt iets in dit Schriftgedeelte, dat men uit onze vertaling heeft weggelaten, doch dat heel duidelijk in de grondtekst staat n.l.: *“Genade!”*. Er staat dus: *“Ik ellendig mens, Wie zal mij verlossen uit het lichaam des doods? Genade, God zij dank door Jezus Christus, onze Heer”.*

Hier zien we dus weer, die onuitsprekelijke genadegave! En let u nauwkeurig op, daar staat nog iets belangrijks. Er staat niet: onze Verlosser, maar . . . onze Heer! Want als Hij, Die onze Verlosser is, Heer wordt, als ik het Hem laat doen, dan is er overwinning. Wat is dat heerlijk; dan komen we onder een andere wet te staan.

Ik heb u reeds het voorbeeld van het snoeplustige kind genoemd. Dat gebod van die moeder, hoe goed ook bedoelt, heeft een averechtse werking. Er moet een andere oplossing komen, maar dat kan die moeder niet doen. Dat kan God alleen en de Heer Jezus. Wat is dan die andere oplossing?

God zou eenvoudig die zondige natuur weg moeten snijden en er een andere natuur voor moeten geven. Is het niet zo? Ja, en daarom **moeten we wedergeboren worden**. Wat bij mensen onmogelijk is, is bij God mogelijk. Want God sneed heel die zondige natuur van de mens Adam, in het lichaam van Zijn Zoon Jezus Christus eruit en Hij liet er geen spoor van over.

Want Jezus stierf voor u en mij de vervloeking dood aan dat vloekhout van Golgotha, die Gods heilige wet eist over de zondaar. Toen dat zwaard van God Geest radicaal en totaal, de zondige mens in Jezus Christus, veroordeelde en in de dood bracht, verrees (werd opnieuw geboren) Hij voor u en mij uit de doden als de Nieuwe Mens, opdat we in Hem opnieuw geboren zouden worden.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

De mens, die overgezet is uit het rijk van satan in het wonderbare Licht, want Jezus ging in Zijn dood tot in het diepste rijk van satan, in het dodenrijk voor u en mij en daar ontroonde Hij de satan voor u en mij. Want hij, die de machthebber over de dood was, de satan, is het nu niet meer. Jezus verrees uit de doden en zo heeft God ons tot die nieuwe mens geschapen in Jezus Christus

Hoe deze wonderlijke operatie geschiede, zien we duidelijk in Rom. 7:1. *“Of weet gij niet, broeders, – ik spreek immers tot wie de wet kennen – dat de wet heerschappij voert over de mens, zolang hij leeft”?*

We leven in ons Adamsleven, en zolang de mens zichzelf wil heiligen, zichzelf wil rechtvaardigen, leeft hij alleen maar een leven van nederlaag. Want het is een onmogelijkheid. Wij zelf kunnen ons zondige hart, onze zondige natuur niet veranderen. We kunnen aan de buitenkant het wat vroom maken, godsdienstig, maar het blijft even gruwelijk!

Wat doet men in de kerken, men komt steeds weer met de wet van Mozes. In vele kerkdiensten leest men de wet voor. Geen wonder dat de mensen zo verschrikkelijk zondig worden. Ze zijn niet meer zondaar dan ze al zijn, maar hun zonden worden geprikkeld in veel grotere mate, want de kracht der zonde is de wet. Men leeft volgens het Oude Testament, in de Christelijke kerk. Men verkondigt niet die onuitsprekelijke genadegave Gods! We leven echter niet onder de wet, maar onder de genade.

Ten eerste hebben we met die wet als zodanig, eigenlijks niets van doen. Die wet heeft God n.l. door Mozes aan Israël gegeven en wij zijn geen Joden of wel? Vandaar, dat we ook altijd horen roepen in de kerken: “ja, maar we blijven zondaars tot de dood toe”.

Precies, dat blijkt dan ook, dat is heel juist. Maar zij gebruiken het als een verontschuldiging; ze zeggen: je moet het mij maar niet kwalijk nemen, dat ik zo ben, want ik ben zondaar tot de dood toe. Ja, dat blijkt hier ook en als je daarin sterft, dan sterf je in je zonden. Die mensen weten niet of niets van de verlossing: *“ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen”?*

Door genade, door Jezus Christus, onze Heer. Dan volgt daarna de jubelzang der vrijheid. Maar men blijft staan in Rom. 7 en zegt: “zie je wel Paulus deed ook het goede niet, dat hij wilde doen”. Is dat zo? Neen!

Toen Paulus nog Saulus was, was hij een ijveraar van de wet; een ijveraar van de godsdienstige leer, die hij van de vaderen had ontvangen. Maar Paulus leefde niet uit Rom 7, maar uit Rom. 8, die jubelzang der vrijheid. Leest u maar nog eens goed wat er staat in Rom. 7:1. *“Of weet gij niet, broeders, – ik spreek immers tot wie de wet kennen – dat de wet heerschappij voert over de mens, **zolang hij leeft**”?*

Wat moet er dan met ons gebeuren? We moeten sterven met Christus en die nieuwe mens worden. Daarom zegt hij in Rom. 7:4. *“bijgevolg, broeders, zijt ook gij dood voor de wet”*. O, hoe geweldig: hij zegt niet, dat de wet dood is voor ons, denk erom hoor, want die wet is niet dood.

Die wet van God is eeuwig, die gaat niet voorbij, maar wij zijn dood voor die wet. De wet heeft immers geen heerschappij meer over ons. De wet heeft heerschappij, zolang de mens leeft. Maar ik leef niet meer, neen. Daarom: bijgevolg broeders en zusters bent u dood voor de wet.

En hoe is dat gebeurt: *“door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is (opnieuw geboren is)“*. Dat lichaam van Christus Jezus werd voor u aan het kruis genageld en ging daar sterven, want Christus is het einde der wet. Hij gaf de losprijs.

Maar, zult u zeggen, wat wordt hier bedoeld met: *“om het eigendom te worden van een ander. . . “*. Het is toch dezelfde Jezus Christus, Die ook voor ons gestorven en voor ons is opgewekt (opnieuw geboren is). Hoe kun je dan spreken van: een ander? Toen Jezus stierf, toen stierf de oude mens, die zondaar; en toen Hij opgewekt werd, toen werd die nieuwe mens geboren. Ja, Hij leeft Hij is die Ander!

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

In Christus worden we een nieuwe schepping. Nogmaals vraag ik u: willen we deze losprijs, die Christus voor ons betaalde, aan vaarden? Persoonlijk aanvaarden? Dat betekent dus, dat ik dan met Jezus Christus, gestorven en begraven ben (de Bijbelse geloofsdoop). Dan leef ik niet meer, maar dan leeft Christus in mij en kom ik onder een geheel nieuwe wet. Geen geschreven wet, maar de wet van de Geest des Levens. Hoe heerlijk als we uit het rijk van satan overgaan in het Rijk van God. Dan krijg je de Goddelijke natuur van Jezus Christus.

Paulus zegt: *"van nu af aan, kennen we niemand meer naar het vlees. Zelfs al hebben we Jezus Christus naar het vlees gekend (dat was in die dagen toch mogelijk) dan kennen we Hem nu niet meer naar het vlees"*.

Dat is voor veel gelovigen nog moeilijk. De meeste predikingen, ook in de christelijke kerken, brengen en prediken altijd een Christus van voor het kruis, over wat Hij voor het kruis deed.

Maar Paulus zegt: die kennen we eigenlijk niet meer, Die kwam om die oude mens te doen sterven; om uw en mijn zonden in het graf weg te doen. Doch we kennen alleen Hem, die verreezen is uit de doden, de Nieuwe Mens, het Hoofd van de nieuwe schepping en Die moet in ons leven en Hem zullen we alleen maar kennen. Dan hebben we de overwinning.

Wat zegt de Hebrëebrief? Daar wordt gesproken over het feit: hoe God alle dingen onder Zijn voeten heeft gesteld en dan staat er: *"we zien nu nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn, maar we zien Jezus . . . (Hoe? Voor het kruis? Neen) met heerlijkheid en eer gekroond"*.

Het kruis is leeg, het graf is leeg, want Hij leeft als onze overste Leidsman en Voleinder van het geloof en als we Hem zo zien, dan gaan we ogenblikkelijk vrucht dragen voor Hem.... *"zo is er dan nu geen veroordeling meer voor hen, die in Christus Jezus zijn, want de wet van de Geest des Levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods"*. Halleluja!

In Gal. 3:13-14 staat: *"Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt. Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte van de Geest ontvangen zouden door het geloof"*.

Wat heerlijk, zo gauw als we dus uit het rijk der duisternis overgezet zijn in het rijk van de Zoon Zijner liefde en dus in Christus zijn, komen we onder de heerschappij van de Heilige Geest te staan. En dat is de volmaakte wet van God. We zijn niet zonder wet! We zijn niet onder de wet die geschreven is, maar onder de wet, die geschreven is in ons hart. De Goddelijke natuur.

Ook in Gal. 2:9 getuigt Paulus hiervan. *"en toen zij de genade, die mij geschonken was, opmerkten, reikten Jakobus, Kefas en Johannes, die voor steunpilaren golden, mij en Barnabas de broederhand: wij zouden naar de heidenen, zij naar de besnedenen gaan"*.

Als we door de wet voor de wet gestorven zijn dan gaan we leven voor God. In Gal. 4:4-5 staat: *"Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen"*.

Hij werd geboren uit een vrouw, onder de wet: Hij kwam onder de wet om onder die wet veroordeeld te worden voor uw en mijn wetsovertredingen, voor onze zonden. Wordt het u duidelijk. Die wet eiste de vervloeking dood voor de zondaar. Hij werd een vloek en daarom is Hij het einde van de wet geworden,

En wat is het heerlijke gevolg daarvan? Hij heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet en nu komen we onder de wet van de Geest des Levens te staan. Ja, Halleluja, de wet van de volmaakte vrijheid.

Nu gaan we nog weer even terug naar dat beeld van dat snoeplustige kind. Die snoeplustige natuur heeft het, omdat het uit zondige ouders geboren en voortgekomen is. De Moeder kan alleen een gebod

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

geven en dat maakt het nog erger. Maar. . . als dat kind opnieuw geboren wordt uit God en Jezus Christus, dan krijgt het de goddelijke natuur en heeft helemaal geen moeite meer met zondige dingen. Gaat u het begrijpen?

We moeten opnieuw geboren worden. We moeten van zondaars (kinderen van Adam), kinderen van God worden en dan ontvangen we de Christusnatuur. Dan weigeren we de zonde en het vuil. Want dan willen we alleen maar heilig zijn, omdat Hij heilig is.

Ja, dat is de oplossing; daarom komt Hem alleen de eer toe. Geen mens zal roemen! Lezen we wat Paulus zegt in 1 Cor. 15:48-49. *“Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen”.*

Dan kunnen we ook met Paulus zeggen in Gal. 2:20. *“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”.*

Dankt broeders en zusters, want: *“de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want u bent niet onder de wet, maar onder de genade”.* (Rom. 6:14)

We willen nu het derde onderdeel zien n.l. hoe de Heer ons door Zijn losprijs ook vrijgemaakt heeft van de heerschappij der zonde, van de macht der zonde.

Ik wil u er allereerst op wijzen, dat er een onderscheid is tussen zonden en zonde, dat zijn de overtredingen, onze ongerechtigheden, die we gedaan hebben en dat zijn er velen. Deze heeft de Heer wel weggenomen, dat hebben we reeds eerder besproken, zo als het duidelijk vermeld is in 1 Petr. 2:24. *“die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen”.*

Hij nam al onze zonden weg; onze overtredingen heeft Hij gedragen, zegt Jesaja. Hij heeft ze weggedaan in Zijn dood; maar Hij droeg niet alleen onze zonden in Zijn lichaam aan dat vloekhout, maar ook onze zonde, onze zondige natuur.

We zouden het zo kunnen zeggen: de zonde is de wortel en de zonden zijn de vruchten, die daaruit voortkomen. We hebben vele zonden, overtredingen begaan, maar die kwamen voort uit onze zondige natuur en dat is zonde.

Wat heerlijk, dat de Heer een volkomen verlossingswerk op het kruis tot stand heeft gebracht; dat Hij een volkomen losprijs betaalde. Paulus zegt in Rom. 6:10. *“Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God”.*

Hij droeg dus niet alleen onze zonden, maar Hij stierf ook voor de zonde. Dat wil zeggen, Hij kruisigde die oude mens, die zondaar uit Adam, met Zich mee. In Rom. 6:5-6 staat *“Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn”.*

Dit kunnen we weten van Godswege, God wil, dat we het weten. Vele gelovigen blijven onkundig over deze zaken, omdat het hen niet gepredikt wordt en daarom zeggen zij: ja, we blijven zondaars tot de dood toe. Men kent die grote genadegave van God niet. Jezus zegt immers tegen die Samaritaanse vrouw in Joh. 4:10. *“Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven”.*

O, hoe velen, ook vandaag, kennen de gave van God niet, die onuitsprekelijke genadegave Gods, die ons door Jezus Christus geworden is.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Hij stierf voor u en mij, in onze plaats, voor de zonde. Dit behoren we te weten uit het Woord, uit de prediking; uit Gods Woord, dat niet liegen kan. Dit weten we immers, dat onze oude mens (dat is die zondaar met die zondige natuur) meegekrusigd is, opdat het lichaam der zonde (dat lichaam, waar die zondige natuur in heerst) zijn kracht zou ontnomen worden en we niet langer slaven van de zonde zouden zijn. Wat heerlijk!

Laten we eens zien, hoe de Heer deze losprijs daarvoor gaf. Tit. 2:11-12. *“Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven”.*

Ja, in deze goddeloze, boze wereld kunnen we alzo leven. Ja, dat is zelfs Gods wil. En als kind van God dat niet doet, dan is het wel een kind van God, maar het is een kind wat tot oneer van de Vader leeft, wat voortdurend de Heilige Geest bedroeft en op deze wijze eigenlijk doorgaat Hem uit te blussen.

Dan eren we onze Heer Jezus niet. Want als we Hem werkelijk als onze Heer eren; als Hij werkelijk in woord en daad onze Heer is, dan maakt de Heer ons vrij en dan wandelen we anders dan de wereld. *Want niet u en ik kunnen onszelf vrij maken van de zonde, maar Hij heeft ons vrijgemaakt en wil het doen. Als Hij maar werkelijk Heer over ons hart en leven is.*

En dan vervolgt Paulus in Tit. 2:13. *“verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus”.*

Hier zien we weer die grote gave, de losprijs! Dank Hem voor die onuitsprekelijke gave; die overvloedige rijkdom Zijner genade! En waarom heeft Hij zich gegeven? Vers 14: *“die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken”.*

Wat heerlijk. *“Om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid”.* Er staat niet: om ons de vergeving te geven van alle ongerechtigheid.

Velen leven zo. Zij leven bijna voortdurend bij die genade, die de vergeving schenkt over hun zonden. Maar helaas moeten zij aan het einde van iedere dag, als ze tenminste getrouw zijn, steeds weer hun zelfde zwakheden, hun karakterfouten, de zondige dingen, waarin zij weer gefaald hebben, belijden voor de Heer en Hem weer vergeving vragen.

De Heer is getrouw, als we Hem onze zonden belijden; ja, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeven wil en ons wil reinigen. Maar zo leven we niet tot eer van Zijn Naam en miskennen we Zijn grote volbrachte werk; miskennen we, wat Hij voor ons wil doen en wat Hij voor ons gedaan heeft op het kruis van Golgotha. Miskennen we Zijn grootheid; Zijn heerlijkheid en Zijn macht om ons vrij te maken van die zondige natuur.

Als we zeggen: wij blijven zondaars tot de dood toe, dan leggen we in werkelijkheid, met wat zo vroom lijkt, een smaad op Jezus Christus en op God de Vader. Bent u zich dat bewust?

Als we dat zeggen, leven we in Rom. 7, want: *“het goede dat ik doen wil, dat doe ik niet”.* Dat zegt Paulus ook, maar hij deed het niet, want dat staat er helemaal niet bij. Paulus schildert daar de mens, die naar het vlees leeft.

Misschien wel een kind van God, maar een kind van God, dat nog altijd naar het vlees leeft en niet naar de Geest. Want na Rom. 7 komt immers die jubelzang der vrijheid van Rom. 8. Deze twee hoofdstukken hebben de mensen bij de vertaling zo ingedeeld en dat is ook goed, maar het is niet iets aparts, want Rom. 7 loopt uit in de jubelzang der vrijheid.

In Rom. 7 is het steeds: “Ik, ik ellendig mens, ik doe het niet enz. ik ,ik ,ik”, het **ik** staat in alles centraal. Dat is de gelovige, waarin het eigen ik centraal staat; die leeft naar het vlees. Deze heeft geen overwinnend leven en hij krijgt het ook nooit.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Want het eigen ik brengt geen overwinning, maar alleen nederlagen. Maar in Rom. 8, daar is het ik verdwenen. Daar heeft de Heilige Geest de plaats van het ik ingenomen en als dat bij ons gebeurt, dan is de overwinning daar.

Want de Heilige Geest is de vertegenwoordiger van Jezus Christus en als we leven naar de Heilige Geest, is Jezus Heer! Dan kunnen we instemmen met de jubel in Rom. 8:2. *"want de wet van de Geest des Levens heeft mij in Christus Jezus vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods."*

Als u daar vrij van bent, dan bent u vrij, niet waar? Daarvoor gaf Hij de losprijs. Wat zegt Gods Geest in Ef. 2:8-9. *"want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf; het is een gave van God (zijn onuitsprekelijke gave), niet uit werken, opdat niemand roeme"*.

Neen, alle roem is absoluut uitgesloten. Als we een overwinnend leven ontvangen, zodat we ook vrijgemaakt zijn van de heerschappij van de zonde, dan is er niet het allerminste, waarop we zouden kunnen roemen. Want zo gauw, als u maar enigszins denkt: "zover ben ik", dan bent u al gevallen en hebt u ogenblikkelijk nederlaag. Want ook dat is weer uw eigen ik.

We moeten in Hem blijven, want: *"zonder Mij"*, zegt de Heer Jezus, *"kunt ge niets doen"*. Het moet steeds zo zijn, zoals Paulus het zegt in Gal. 2:20a. *"Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik (dat is) niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij"*.

In Ef. 2:10 lezen we: *"Want zijn maaksel zijn wij (denk erom, dat slaat niet op onze natuurlijke schepping, maar op die nieuwe schepping in Christus), in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat we daarin zouden wandelen"*.

Dan ontvangen we een hele nieuwe, een heilige wandel in dienst van God; en niet in dienst van de zonde. Sla nu Rom. 6 nog eens op: daar vinden we wonderlijke en heerlijke dingen. In vers 7 lezen we het volgende: *"want wie gestorven is, is rechtens vrij van zonde"*.

Wat is een mens in Jezus Christus toch een wonderlijk mens. We hebben gezien, dat satan geen heerschappij meer heeft over de mens, die gestorven is. Want satans heerschappij is alleen nog over deze wereld op het ogenblik; dan alleen nog maar zolang God dat toelaat.

Straks komt Christus hem ontronen. Want al is hij nu nog de vorst van deze wereld; hij is al onttroond over het dodenrijk. Daar heeft hij niets meer over te vertellen. Jezus zegt: *"Ik heb de sleutels van het dodenrijk"*. En hij heeft de krijgsgevangenen gevangen genomen. Dat is wonderlijk.

Zo lang we van deze wereld zijn, heeft satan macht over ons, want de wereld is zijn rijk. Maar als we naar de wereld gestorven zijn, dan zijn we uit het rijk weggegaan en overgegaan in het rijk van Jezus Christus, Wonderbaar!

Ook al leven we nog in de wereld, d.w.z. we zijn wel in deze wereld, maar we zijn niet meer van deze wereld. Want we zijn immers met Christus gekruisigd, met Christus gestorven, met Christus begraven, met Christus opgewekt, zegt de Schrift. En met Christus in de hemelse gewesten gezet. Dat is de werkelijkheid van God.

We zijn burgers geworden van een rijk in de hemelen. Paulus zegt: *"uw leven is met Christus verborgen in God"*. En als de gelovige nu accepteert, wat God gedaan heeft en daarnaar gaat leven, dan is dat de overwinning, niet anders! Uit genade, door het geloof! En omdat we "gestorven" mensen zijn, heeft satan geen recht meer op ons.

Hoe zijn we gestorven mensen geworden? Omdat Christus voor u en mij stierf en omdat we ons één maken met Hem door het geloof. We hebben in Rom. 7:1 gelezen, dat de wet heerschappij voert over de mens, zolang hij leeft.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Maar Rom. 7:6 zegt: *"maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter"*.

Door de dood van Christus zijn ook wij dood voor de vloek van de wet. Maar God dank, we zijn ook dood voor de zonde. Ja, prijst God! Het is volbracht, het is een voldongen feit. *"want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde"*. Het is een goddelijk recht, Het is alleen de vraag, wilt u gestorven zijn?

Denk aan Jezus wonderbare woorden: *"Wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen. Maar wie zijn leven wil verliezen om Mij nentwil, die zal het vinden (die zal het behouden)"*. Willen we de gekruisigde, gestorven mensen zijn met Jezus? Willen we de dood over onze eigen natuurlijke, oude mens aanvaarden? De losprijs, die Jezus voor u en mij gaf? Ja, dan leef ik niet meer, maar dan leeft Christus nu in mij en hebben we op hetzelfde ogenblik de overwinning. Wonderlijk!

Wonderlijk is toch dat kruis van de Heer Jezus. Het is voor de vrome mens, de godsdienstige mens, een ergernis. Natuurlijk, hij stoor zich daar blauw aan, want hij denkt zelf iets voor God te kunnen zijn. Ik dien God, misschien geef ik wel de tienden, ik geef offerranden, ik doe dit, ik doe dat allemaal voor God en daar denkt men dan het leven mee te verkrijgen. Maar het kruis is een ergernis voor hen, want door dat kruis worden we zelf radicaal uitgeschakeld (onze oude natuurlijke mens), opdat Jezus Christus, de nieuwe mens ons leven zou zijn.

Daarom zegt Rom. 6:1-5. *"Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding"*.

Verstaan we dit? Toen Jezus Christus voor u en mij aan het kruis ging, gaf Hij, de Vorst des Levens, Zichzelf volkomen over in de dood. Dat wil dus zeggen, Hij legde Zijn leven af, en dat deed Hij voor u en mij, als Vertegenwoordiger en Plaatsvervanger. Opdat wij nu ons eigen leven zouden afleggen. Dat is het kruis van Christus.

Dan zegt 2 Cor. 13:4. *"Welnu, Hij is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods. Welnu, wij zijn zwak in Hem, maar wij zullen met Hem leven voor u uit de kracht Gods"*. Hoort u? Iemand kan niet zwakker worden, dan wanneer hij zijn leven totaal aflegt.

Zo lang er nog maar enige levensadem in de mens is, is hij nog niet tot de uiterste zwakheid gekomen; hij heeft nog iets "eigen leven". Maar wanneer de mens gestorven is, is hij inde toestand van uiterste zwakheid en kan hij totaal niets meer doen. Je kunt niets meer doen met je lichaam en je ziel en je geest zijn van het lichaam gescheiden geworden. Dat is uiterste zwakheid, waartoe een mens komen kan.

Welnu, zo zwak werd de Heer Jezus voor u en mij op het kruis van Golgotha. Hij legde Zijn leven totaal af, opdat wij dat ook zouden doen. En dan, zult u vragen. Hij leeft, ja.

Maar hoe? Welnu, Hij is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods. Jezus nam dat afgelegde leven als mens niet weer op; Hij bracht het in het graf. Hij heeft die oude mens in het graf gebracht, want Hij stierf als de laatste Adam. Maar God wekte Hem door Zijn Geest op als de nieuwe mens. (deed Hem opnieuw geboren worden, het feest van de Eerstelingsgarf. Lees het seminar van de Hoogtijfeesten)

Maar God wekte Hem door Zijn Geest op als de nieuwe mens. Dit lasen we reeds toen we het over de wet hadden. We zijn dood voor de wet door het lichaam van Christus, om het eigendom te worden van een ander, Die opgewekt is uit de doden. Hij leeft, halleluja!

Welnu, gelijk Jezus Christus deed, zo moeten wij, als Zijn leden ook doen. O, dat we toch gewillig zijn om ons eigen leven geheel prijs te geven, af te leggen om Zijnentwil.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Dan komt de kracht van Gods Geest en gaat het nieuwe leven, leven door Hem. Velen zoeken de kracht van Gods Geest, de vervulling met de Heilige Geest, op allerlei mogelijke manieren. Maar dat is niet de weg.

De weg is: van jezelf niets meer te zijn, ja, je al op het altaar leggen. We vinden dit door de gehele Bijbel, reeds in het Oude Testament zien we dit. Waar viel Gods vuur van de hemel? Op het offer! Als het offer op het altaar lag, niet als het er voor stond. Niet als het bij het altaar was, maar als het op het altaar lag. Zodra Noach het offer had geslacht en het op het altaar legde, antwoordde God. We zien dit reeds bij Abel.

Zodra Abel het offerdier, als een plaatsvervanger, op het altaar bracht, gaf God er getuigenis aan. Zo heeft Mozes, nadat hij de Tabernakel had opgericht en het brandofferaltair gereed had gemaakt, de offers op het altaar gelegd.

En zodra het offer op het altaar lag, viel het vuur van God uit de hemel en de heerlijkheid vervulde de ganse Tabernakel, zodat men niet kon blijven staan, vanwege de heerlijkheid en de kracht Gods. Zodra het op het altaar is, komt de heerlijkheid van de Heer! Bij Salomo was het niet anders. Hij moest de Tempel bouwen naar het bestek, wat God hem door David gegeven had.

David, de profeet had alles moeten opschrijven omtrent de bouw van de Tempel. Zijn zoon Salomo moest hem bouwen, en als de Tempel gereed is en de inwijding aanbreekt en de priesters de offers op het altaar hebben gebracht, daalt het vuur uit de hemel, zodat de priesters niet meer konden staan en de heerlijkheid Gods nam bezit van de Tempel. Moet ik nog doorgaan?

Wanneer kwam het vuur en het antwoord van God uit de hemel en gaf God getuigenis bij Elia? Toen Elia het altaar had gebouwd en het offer op het altaar had gebracht, toen daald het vuur van de hemel.

En wij, broeders en zusters? Och, laten we eerst zien naar onze Heer. Toen Jezus Christus Zich volkomen op het altaar gaf en Zijn ziel in het dodenrijk neerdaalde en Zijn lichaam in het graf (d.w.z. toen hij ophield te bestaan) toen kwam Gods kracht; De Heilige Geest deed Hem verrijzen (opnieuw geboren worden) uit het dodenrijk, als Triomfator.

De Heilige Geest deed Zijn vernederd gestorven lichaam veranderen in een verheerlijkt lichaam, en verenigde Hem weer, als Geest, Ziel en Lichaam, als de Nieuwe Mens, Die verrees en nu leeft uit de kracht Gods.

Ja, we kennen van nu aan niemand meer naar het vlees, zegt Paulus, al hebben we Jezus naar het vlees gekend, nu niet meer, we kennen Hem nu naar de Geest. Ja, dat is de weg der overwinning, dat is ook de Pinkster belevenis.

Ik heb reeds eerder gezegd, de Heilige Geest komt niet voor Zichzelf. Hij komt in de Naam van Jezus. Hij komt om Jezus groot te maken en te verheerlijken. Hij spreekt niet van Zichzelf, zegt Jezus. Maar Hij spreekt alleen wat Hij hoort van de Vader en de Zoon. Hij komt om ons indachtig te maken wat Jezus gezegd heeft.

Het zoeken van die Heilige Geest, enkel en alleen om die Heilige Geest, is niet naar het evangelie van God. Het gaat erom dat Jezus Christus verheerlijkt wordt; dat ik aan Zijn dood gelijkvormig mag worden, opdat ik mag komen tot de opstanding uit de doden. Ook Paulus jaagde hiernaar, opdat hij aan de dood van de Heer Jezus gelijkvormig zou worden. Dat is heerlijkheid.

We lezen nogmaals 2 Cor. 13:4. *“Welnu, Hij is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods. Welnu, wij zijn zwak in Hem, maar wij zullen met Hem leven voor u uit de kracht Gods”*. Is dat zo, bent u zwak in Hem? Velen willen sterk worden in de Heer en bidden altijd weer om kracht en sterkte, maar u moet gaan bidden, dat u toch nu eindelijk eens zwak gaat worden. U doet het verkeerd. U moet zwak willen worden en dan komt de kracht van de Heer over u, Zijn opstandingskracht.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Paulus zegt in 2 Cor. 12:9-10. *“En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de krachtenbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig”.*

En dan bedoelt Paulus met die zwakheden geen zonden, denkt u daar wel aan. Sommigen zeggen, dat het zonden waren; dat Paulus aan de zonden toegaf. Neen, juist niet, maar hij spreekt over de zwakheid van zijn eigen ik, zijn persoon. Als ik zwak ben dan is het niet meer: mijn ik, maar Christus in mij !

Ik sla nog met u op 1 Petr. 1:13-19. *“Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus. Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt (zo) ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig. En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandelt dan in vreze de tijd uwer vreemdelingschap, wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaderen overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam”.*

Die grote losprijs, die de Heer Jezus betaalde, diende ook om ons vrij te maken van onze ijdele wandel, d.w.z. dat we vrijgemaakt zijn van alle ongerechtigheid van de zondemacht en haar heerschappij. We willen dit Schriftgedeelte nog eens nader met elkaar overzien.

Het begint met de opdracht, dat we de lendenen van ons verstand omgorden. Om tot overwinnend leven te komen, staat ons menselijke verstand, als we het de vrije loop laten, ons in de weg. Het moet dus ingeperkt, omgord worden. Als we Rom. 6:6 lezen zegt het Woord van God ons: *“dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn”.*

Vele gelovigen, vooral zij die pas op weg zijn, zeggen: Ja, dat staat daar wel heel mooi, maar de praktijk van het leven leert mij anders. Dikwijls wordt dit ook gezegd door hen, die reeds jaren op de weg zijn. Vandaar, dat zij het op het laatst maar opgeven en zeggen: Je blijft zondaar tot je dood toe!

Ook zijn er gelovigen, die zich naar het Woord van God hebben laten dopen door onderdompeling, de geloofsdoopt hebben ondergaan, opdat die oude mens met Hem begraven zou worden, die nog zo denken. Zij dachten, dat, wanneer zij uit die doop kwamen, de zonde geen heerschappij meer zou hebben en toen bleek, dat het een misrekening was.

Als we dus ons verstand de vrije loop laten zeggen we: Ja, het staat er wel, maar ik begrijp het niet, de praktijk leert mij anders. Ik wil de Heer Jezus volgen en ik wil de zonde niet meer dienen; ik wil niet meer onder die zondemacht staan, maar toch sta ik er onder. Misschien is dat bij sommigen van u ook zo.

We willen niet, dat de zonde heerschappij over ons voert, maar in zwakke ogenblikken heeft toch weer dat oude vlees, die oude Adam, die oude Eva, de overhand. We hebben er misschien al over gebeden, maar er kwam geen uitkomst, geen verlossing. Misschien hebben we er wel eens met zielzorgers over gesproken en ook dat baatte niet veel.

Tenslotte houden we het maar voor onszelf in de binnenkamer. We leven dan altijd weer een leven van vallen en opstaan; hetgeen voor een groot deel onze blijdschap en onze vreugde in Jezus Christus wegneemt. We voeren nog altijd die innerlijke, die uitwendige strijd met de zondemacht, die we nooit de baas worden en die we ook nooit de baas zullen worden.

Dat kan alleen de Heer Jezus Christus! Maar wat moeten we dan doen? Toen ik pas tot geloof gekomen was, wilde ik ook geheel voor de Heer gaan leven en Hem dienen, maar ik besepte, dat mijn oude natuur toen juist ontwaakte.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Ten eerst, omdat ik naar Zijn geboden wilde leven en ten tweede, kwam ik tot de droeve ontdekking, dat de zonde nog heerschappij voerde in mijn vlees. Ik heb er tegen gevochten, totdat ik ook tot die uitroep kwam van Rom. 7, zonder dat ik op dat moment wist, dat het daar stond, heb ik het uitgeroepen: O, God, zo wil ik niet langer leven. Ik ellendig mens. Ik wil geheel voor u zijn en als ik dat niet kan, wil ik niet tot oneer van uw naam leven; dan ga ik maar weer de wereld in .

Niet dat ik dat wilde, maar ik wilde niet tot oneer van de Heer leven, ik wilde geen halve christen zijn. Het was onwetendheid van de Schriften. Ik had geen zielzorger, die mij de weg wees. Maar God dank, dat we een Opperherder en Zielzorger hebben in Jezus Christus. Nadat ik dit uitgesproken had voor de Heer en dus eigenlijk van plan was de wereld weer in te gaan, kon ik het toch niet, want als je van de Heer bent, ga dan maar weer eens de wereld in.

Toen ging de Heer mij door Zijn Geest en Zijn Woord laten zien, wat de weg der bevrijding is. Hij liet me zien, dat mijn verstand zegt: ik ben niet dood voor de zonde; maar dat Gods Woord zegt, dat ik dat wel ben. Hij sprak tot mij: "Wie heeft er nu gelijk? Jij of Ik"?

Hierin moest ik tot klaarheid komen. Hoewel ik het niet kon begrijpen, zei ik: "Heer, Uw Woord is de waarheid, U heeft gelijk en niet mijn verstand. Maar Heer, geef me dan ook een levenservaring naar Uw Woord".

Ja, dat wil de Heer, dat we doen, hetgeen beschreven staat in 1 Petr. 1:13, daar moet het mee beginnen. *"Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus"*.

Ja, je moet nuchter worden. Velen zijn juist niet nuchter. Wat is nuchter worden? Dat je de waarheid leert te verstaan. Jezus zegt in Joh. 8:30-31. *"Toen Hij dit sprak, geloofden velen in Hem. 31 Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken"*.

Ja, velen hebben wel de Heer Jezus, maar zij hebben en zij kennen de waarheid van Zijn Woord nog niet en daarom blijven zij gebonden.

De Heer zelf heeft mij door de Geest de waarheid geopenbaard. Echter de Heer dwingt niet. Wanneer we bij het kennen met ons verstand blijven, dan kan de Heer niets doen. Maar al begrijpen we er niets van, we moeten aanvaarden, dat we het altijd mis hebben. Niet met wat mijn verstand of mijn gevoel zegt, moet ik leven, maar uit hetgeen Gods Woord zegt: "Geloof".

Mijn rechtvaardige zal uit geloof leven! Nuchter en eerlijk worden voor de Heer, de rechtvaardige zal uit geloof leven! Niet U, maar ik ben fout, al begrijp ik er niets van. Maar Uw woord is de waarheid en Heer, geef mij nu dan ook een levenservaring naar Uw Woord. Dan geven we het uit handen en gaat de Heer het doen en zegt: "wil je volkomen aanvaarden wat Mijn Woord zegt"?

Rom. 6:11. *"Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus"*. Willen we dat aanvaarden? Zo moet het voor u vaststaan. Waarom staat dat vast? Niet omdat ik dat voel of zie of omdat mijn verstand dat heeft gevat, want dat kan het niet. Maar het staat voor mij vast, omdat Gij het zegt, o God, in Uw Woord. Dan is het zo!

Vanaf het ogenblik, dat we dit als gelovigen willen aanvaarden; deze losprijs, die Jezus ook gaf om u en mij vrij te maken van de macht en de heerschappij der zonde; dat u met Hem gestorven bent voor de zonde, komt Hij ons te hulp. Waarom herhaalt God dat "*gestorven zijn*" iedere keer? Eén keer is toch al voldoende? Maar God geeft er twee of driemaal Zijn bevestiging aan.

We lezen (1e) Rom. 6:2. *"Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven"*? Aanvaarden we het, dat we voor de zonde gestorven zijn en daarin niet meer zullen leven?

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

2^e. Rom. 6:7-8. *“want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. 8 Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven,*

3^e. Rom. 6:10. *“Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God”.*

We moeten zover komen, dat we persoonlijk tot de Heer zeggen: “Heer, al zie ik het niet, al voel ik er niets van; al begrijp ik er helemaal niets van, ik geloof het Heer. Uw Woord zegt het. Geef mij nu dan ook een belevenis naar dat Woord”.

En God doet het op het zelfde ogenblik. Wat gebeurde er ,toen Maria zei: *“Zie hier Uw dienstmaagd, mij geschiede naar Uw Woord”.* Op dat ogenblik werd zij zwanger en kwam Jezus Christus in haar schoot.

Maria twijfelde niet, want hoe moest dat geschieden daar nog steeds ondertrouwd was, en geen man bekende. Hoe kan ik nu bevrucht worden? Toen de engel tot haar sprak: *“De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen”* zei ze niet: “Ja, maar dat is toch een onbegrijpelijke zaak”.

Zoals de natuurlijke en ook de godsdienstige mens, de moderne theologie dit afwijst en het niet accepteert, omdat het niet te begrijpen is. Maar Maria behoefde het niet eerst te verstaan of te begrijpen; zij behoefde ook niets te voelen, want zij voelde niets. Velen denken, dat het eerst gevoeld moet worden.

Geloof aan en in het Woord van God! Als we willen aanvaarden, dat het een Goddelijk voldongen feit is, dan eren we God en Jezus Christus en dan komt de Heilige Geest om het ogenblikkelijk waar te maken.

Wat heerlijk is dat; dan is ook alle eigen eer weg. Niet ik, Heer; want zodra ik overwinning wil hebben over de zondemacht in mij, heb ik de nederlaag. Maar als ik het helemaal overgeef aan U, Heer, dan bent U het die mij daarvan vrij maakt, want wie door de Zoon vrijgemaakt is, is waarlijk vrij!

Daarom staat er in 1 Petr. 1:14. *“Voegt u, als gehoorzame kinderen”.* Ja, het gaat om de gehoorzaamheid aan dat Woord van God. Toen Maria een gehoorzame dienstmaagd werd, bracht dat voor haar heel wat consequenties mee, hoor; want ze zou als een hoer, een overspelige uitgescholden worden: kijk daar eens, daar heb je nu die vrome Maria. Moet je eens kijken; ze is zwanger, niet eens van de man, waarmee ze ondertrouwd is (zo reageert de mens toch?); en die smaad heeft zij haar hele leven megedragen. Maar ook wij moeten gehoorzaam worden, al kost het een prijs. En die prijs is toch maar zo weinig voor de grote prijs, die Jezus betaalde. Als we gehoorzaam worden, is dat de weg van het vrijmaken.

Rom. 6:16. *“Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid”?*

We moeten ons ten dienste stellen. Denkt u erom deze tweede stap in uw geloofsleven niet te vergeten. Eerst in geloof God aanvaarden, opdat we vrijgemaakt worden door de heerschappij van Gods Geest. Maar dan mogen we niet zelf beschikken over dat vrijgemaakte leven, maar moeten we al onze leden in dienst van God stellen. Dan zien we hetzelfde.

Er zijn maar twee heerschappijen: satan of Christus. Er zijn maar twee rijken: het rijk van de duisternis of het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde. Er zijn maar twee wetten: de wet der zonde of de volmaakte wet der vrijheid. Zo is er ook maar tweeërlei dienst! We stellen of onze leden (dat zijn niet alleen onze ledematen, maar alles waarover we de beschikking hebben; ons verstand, onze stem enz.,enz. al wat in ons is) ten dienste van de zonde of ten dienste van God tot gerechtigheid.

Een derde soort dienst, een tussendienst, is er niet. Er is geen niemandsland. In welke dienst gaat u zich stellen? Hij heeft ons vrijgemaakt.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Tit. 2:14. *“die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken”.*

We keren terug tot Rom. 6:17-18. *“Maar Gode zij dank: gij wáárt slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is; en, vrijgemaakt van de zonde, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid”.*

Denk er dus om, er bestaat geen tussen toestand. Vrijgemaakt van de zonde en dan niet in dienst staan van de gerechtigheid, dat kan niet. Want zo gauw we weer voor ons zelf leven, is het al weer zonde. Het is thans volbracht lezen we in Rom. 6:22. *“Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven”.*

Als de vijand mij aanvalt in mijn vlees en de zonde in mij weer wakker dreigt te worden en heerschappij tracht te krijgen (en die strijd hebben we te voeren zolang we in dit lichaam zijn, want dit lichaam is vlees en bloed); weet u wat u dan moet doen; altijd weer moet doen?

Die leden, die de zonde weer willen gebruiken ten dienste van de ongerechtigheid, ogenblikkelijk ten dienste stellen van de Heer Jezus Christus en overgeven aan de heerschappij van de Heer. Heer, neem alle terreinen van mijn leven onder uw gezegende heerschappij. Daar begin ik 's morgens mee in het gebed, de dag mee. “Heer, hier ben ik, neem al de terreinen van mijn leven onder uw heerschappij; reinig ze en heilig ze en gebruik ze tot uw eer”.

Dan zullen we zien, dat als we last krijgen van verkeerde gedachten en we ons begeerteleven op dat moment ten dienste van de Heer stellen; hoe de Heer het dan Zelf ogenblikkelijk reinigt en ons de overwinning geeft, die Hij voor u en mij behaald heeft. Niet zelf strijden om die overwinning te verkrijgen maar eenvoudig dat bewuste terrein onder Zijn heerschappij brengen en vragen of Hij het in Zijn dienst wil nemen. Dan doe de Heer het ogenblikkelijk en moet de boze wijken. Het is zo eenvoudig, broeders en zusters!

Neem mijn leven, laat het Heer, toegewijd zijn aan Uw eer. Neem mijn handen; neem mijn voeten, mijn mond, mijn hart, ja neem alles Heer. En het wonderlijke is, hoe meer wij Hem geven, hoe meer we ontvangen. Halleluja! Dankt de Heer!

We hebben tot dusver gezien, dat, toen de mens in zonde viel, satan als vorst der duisternis de heerschappij op aarde kreeg. God had Adam de heerschappij gegeven over de werken van Zijn hand en Adam tot koning gemaakt. Hij moest de aarde onderwerpen en heerschappij hebben over het geschapene. Maar toen de mens in zonde viel, werd hij in plaats van koning, een slaaf. Niet alleen een slaaf der zonde, maar ook een slaaf van satan, omdat die nu de vorst der wereld was geworden.

Laten we daarom God danken voor zijn onuitsprekelijke genadegave in Jezus Christus, want Hij heeft de losprijs betaald en Hij zegt: *“Wie Mijn vlees eet en Mij bloed drinkt, heeft eeuwig leven”.* Dat is heerlijk. Hij kwam echter ook om ons erfdeel te gaan lossen en eens zullen we met Hem weer koningen en priesters zijn en heersen over deze aarde.

Ik wil nu met u bespreken aan de hand van de Schrift, wat dat koningschap van de gelovigen is. Ik begin met een Schriftgedeelte uit Rom. 5:15-17. *“Maar het is met de genadegave niet zo als met de overtreding; want, indien door de overtreding van die ene zeer velen gestorven zijn, veel meer is de genade Gods en de gave, bestaande in de genade van de ene mens, Jezus Christus, voor zeer velen overvloedig geworden. En het is met het geschenk niet zo als door het zondigen van één; want het oordeel leidde van één overtreding tot veroordeling, maar de genadegave van vele overtredingen tot rechtvaardiging. Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Door die overvloed van genade, die wonderbare gave van God, zullen we niet alleen het eeuwige leven ontvangen, maar straks ook als koningen heersen door die Ene, Jezus Christus. In Openb. 1:5-6 lezen we: *“en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed – en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt – Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen. Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen”*.

God toonde de profeet Daniël reeds, dat de Goël, de Verlosser, de Zoon des mensen, van God weer het koninkrijk van deze wereld zou ontvangen en Hij de Koning der koningen zou worden. En als Hij het ontvangen heeft, dan zullen ook de heiligen het weer uit Zijn hand ontvangen, als ook in het Hogepriesterlijke gebed staat: *“de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, die heb Ik hun gegeven”*.

Dit slaat op het erfdeel van de heerlijkheid. Zullen we het eens opslaan? Dan. 7:9 en nu moet u goed op de tijd – opvolging van dit visioen letten. *“Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, en een Oude van dagen zette Zich neder; zijn kleed was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol; zijn troon bestond uit vuurvlammen, de raderen daarvan uit laaiend vuur”*.

Hier zien we ook dat de Heer Jezus het Koningschap nu nog niet heeft ontvangen. Velen denken, dat de Heer Jezus het koningschap al ontvangen heeft, maar dat is een heel foutieve lering. Hij zit nu nog in Vaders troon, totdat de tijd gekomen is, dat de Vader Hem Zijn troon gaat geven. Zijn troon is nog toekomst.

“Terwijl ik (Daniël), bleef toekijken, werden er tronen opgesteld”. Wanneer gebeurde dit in dat visioen? Nadat hij eerst die vier opeenvolgende wereldrijken gezien had. En dat vierde koninkrijk, het Romeinse imperium, zag hij in twee fasen. Hij zag het eerst in een dier en daarna zag hij tien horens opkomen en tussen die tien horens nog een kleine hoorn. Zoals we weten, is dat de antichrist.

Het oorspronkelijke Romeinse wereldrijk had een ceasar, een keizer (een hoorn op de kop), maar het zal weer verrijzen als een federale staat met tien aaneengesloten koninkrijken. (10 Hoorns) We zien dit thans in wording, we zijn druk bezig met het verenigd Europa, daaruit komt de antichrist te voorschijn, die de wereld heerschappij overneemt om zogenaamde vrede te brengen.

Daniël ziet dus dat er tronen werden opgesteld. Dat vinden we vermeld in Openb. 4. Johannes werd als vertegenwoordiger van de Gemeente, opgenomen in de hemel en hem werd getoond *“wat na deze”* (na het gemeente tijdperk hier op aarde) geschieden zal.

Johannes opname in de hemel is de typering van de hemelvaart (de opnam) van alle gelovigen. Want zoals Johannes werd opgenomen in de hemel, zo wordt de Gemeente straks opgenomen. Hij had een stem gehoord als van een bazuin, de stem van de verheerlijkte Jezus, die zei: *“Klim hierheen op”*.

Zo zal de Heer Jezus straks komen op de wolken des hemels en bij het roepen vann de aartsengel, bij het geklank van een bazuin Gods, zullen diegenen, die in Christus ontslapen zijn, tussen de doden opstaan in een verheerlijkt lichaam.

En zij, die levend overgebleven zijn, zullen in een punt des tijds worden veranderd (zie 1 Thess. 4:13-17 *“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen”*.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

En vervolgens 1 Cor. 15:50-53. *“Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen”.*)

En dan staat in Openb. 4:2. *“Terstond kwam ik in vervoering des geestes en zie, er stond een troon in de hemel en iemand was op die troon gezeten”.*

Onze vertaling zegt helaas: *“er stond een troon”*, maar dat staat niet in de grondtekst. Er werden op dat moment tronen neergezet, voor een bijzondere handeling. Dat heeft Daniël ook gezien. Dus na de opname van de Gemeente worden er direct tronen in de hemel gezet. Hij schrijft *“tronen”*. Ook Johannes zag dat, een troon met vierentwintig tronen er omheen.

Daniël zegt: *“er werden tronen opgesteld en een oude van dagen zette Zich neer”*. En in Dan. 7:10b *“De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend”*. Johannes ziet de vierschaar in Openbaring als vier levende wezens, vol van ogen. En het eerste dier gelijk een leeuw, en het tweede dier gelijk een rund, en het derde dier gelijk het gelaat van een mens en het vierde dier was een vliegende arend gelijk (Openb. 4:6-7. *“En voor de troon was als een glazen zee, kristal gelijk. En midden in de troon en rondom de troon waren vier dieren, vol ogen van voren en van achteren. En het eerste dier was een leeuw gelijk, en het tweede dier een rund gelijk, en het derde dier had een gelaat als van een mens, en het vierde dier was een vliegende arend gelijk”.*)

We blijven nu bij ons onderwerp, dat ons erfdeel wordt gelost. Als de Gemeente, dus na de opname, de hemel binnenkomt, dan worden dus die tronen daar neergeset. En wat gebeurt er dan? Dan. 7:13-14. *“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon; hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze; en hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is”.*

Ziet u wel, dat de Heer Jezus nu nog geen koning is; Hij is wel geroepen als Koning, maar Hij heeft het Koningschap nog niet ontvangen. Hij ontvangt het uit de hand van de Vader. Dat zegt Luc. 19:12. *“Hij zeide dan: Een man van hoge geboorte trok naar een ver land om voor zich de koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en (daarna) terug te keren”*. Hij is naar dat verre land gereisd, naar de Vader, maar Hij ontvangt de Koninklijke waardigheid niet eerder uit de hand van de Vader, dan nadat de Gemeente daarbij tegenwoordig is.

Wij zijn mede – erfgenamen; we delen geheel in Zijn heerlijkheid, als Hij Koning wordt, worden wij het ook. Nu is Hij Hogepriester, maar dan ontvangt Hij het Koningschap (zoals David op het koningschap moest wachten tot dat Saul dood was). En zo gauw Hij het koningschap ontvangen heeft uit de hand van de Vader, geeft Hij het weer aan de Gemeente.

Dan. 7:18. *“daarna zullen de heiligen des Allerhoogsten het koningschap ontvangen, en zij zullen het koningschap bezitten tot in eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden”.*

Het bezitten van het koningschap is tijdens het Duizendjarig Vrederijk. Echter van eeuwigheid der eeuwigheden is na het Duizendjarig Vrederijk op de nieuwe aarde.

Dit vinden we beschreven ook in het boek Openbaring. De Openbaring is eenvoudig het ontsluiten van het Profetische Woord van het Oude Testament, de openbaring van Jezus Christus. Openb. 11:15. *“En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Ziet u, dat het Koningschap pas komt onder de zevende bazuin? In Openb. 19:11-16 lezen we, dat Jezus Christus dan uit de hemel neerdaalt (terugkomt) op de aarde met Zijn Gemeente (die tevoren opgenomen was). *“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren”.*

Dan komt Hij als de Koning der Koningen! Vers 12. *“En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf”.*

Als Hij dan neerdaalt op aarde met de Zijnen, de vrouw des Lams, dan lezen we in Openb. 20:4. *“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang”.*

Ziet u hoe zuiver het Profetisch Woord is? Daniël zegt, dat Hij het Koningschap ontvangt in eeuwigheid (ajoon = duizend jaar) en in eeuwigheid der eeuwigheden. Dit vinden we ook in Openb. 22:5, als die nieuwe aarde komt. *“En er zal geen nacht meer zijn en zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node, want de Here God zal hen verlichten en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden”.*

Het Profetische Woord is zo klaar en duidelijk, als we het maar bestuderen. Maar men maakt er een janboel van, door alles door elkaar te halen. Laat het toch staan, zoals God het gezegd heeft. De Schrift verklaart zichzelf.

Ik hoop nog in het bijzonder over het boek Openbaring te spreken en over datgene, waartoe de Gemeente in de naaste toekomst geroepen wordt. We zien dus, dat de Heer Jezus ook voor ons het erfdeel, dat Adam was kwijtgeraakt, heeft gelost. Daarom zingt die verheerlijkte Gemeente, dat nieuwe lied waarover Openb. 5:7-8. *“En het kwam en heeft (de rol) aangenomen uit de rechterhand van Hem, die op de troon gezeten was. En toen het de boekrol nam, wierpen de vier dieren en de vierentwintig oudsten zich voor het Lam neder, hebbende elk een citer en gouden schalen, vol reukwerk; dit zijn de gebeden der heiligen”.*

Ik heb reeds eerder gezegd voor deze vier dieren moeten we lezen: vier levende wezens. Ze zijn samen met de vierentwintig oudsten, de Gemeente der overwinnaars. Zij hebben elk een citer, d.w.z. zij hebben het profetisch getuigenis; want een citer is een beeld hiervan. En als we het profetisch getuigenis in ons hebben, dan is dit het getuigenis van Jezus. Want de Geest der profetie is niet het getuigenis over Jezus, maar een getuigenis van Jezus; d.w.z. dat Jezus Zelf met Zijn Geest in ons is. Want Hij is de Profeet Gods.

En door dat getuigenis van Jezus in ons (want Zijn Geest getuigt met onze geest, dat we kinderen Gods zijn) hebben we ook een nieuw lied. Ook wordt er gesproken over schalen vol reukwerk en dat zijn de gebeden der heiligen; de gebeden, die nog op verhooring wachten. Denkt u alleen maar eens aan dat ene gebed, wat de heiligen reeds eeuwen hebben doen opstijgen: *“Uw Koninkrijk kome”!* Dat gaat dan verhoord worden, want op dat moment komt het Koninkrijk.

We keren terug naar Openb. 5:9. *“En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt (hen) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

In onze vertaling staat “hen”, maar dat staat er niet; er moet staan “ons”. “Gij hebt ons voor God gekocht met Uw Bloed”. Het is heel merkwaardig, dat de Nieuwe Vertaling zich houdt aan een handschrift, terwijl daarentegen vele oude handschriften vertaald hebben: ons.

Zo zien we, dat het een verstandelijke vertaling is van mensen, die zelf het geestelijke ervan niet doorgronden; die niet vertrouwd zijn met het Woord van God. God laat nooit andere schepselen zingen, wat bepaalde schepselen aangaat. Engelen zullen nooit zingen van de verlossing door het bloed van het Lam, omdat zij het niet bezitten in hun hart. Engelen zingen een ander lied en dat lied kunnen wij niet zingen.

We kunnen ook een lied uit ons hoofd zingen, zonder dat we het beleven in ons hart. Maar dat is voor God een gruwel, weet u dat? Voor God kunnen we alleen goed zingen, als het uit ons hart komt; als we het beleven. En welke schepselen, dan alleen de verlost des Heren kunnen dit lied zingen? Openb. 5:9-10. “En wij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; 10 en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde”.

De Statenvertaling heeft het gelukkig goed vertaald. Hier zien we dus, dat de Heer ons tot koningen en priesters heeft gemaakt, toen Hij die losprijs van Zijn Leven gaf. Dankt God voor die onuitsprekelijke genadegave!

Nu zullen we zien voor wie dat Koningschap is. Is dat voor alle gelovigen? Neen, niet voor allen. We zullen uit de Schrift zien, dat het voor de overwinnaars is. In Openb. 3 zegt de Heer Jezus tot de gemeente van Filadelfia Openb. 3:11. “Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”.

We kunnen wel de kroon ontvangen, want Christus heeft het volbracht, maar we kunnen hem weer verliezen. En helaas zij er velen die hem verliezen. We moeten vasthouden wat we hebben, dan verliezen we onze kroon niet. De Heer Jezus zegt tot de gemeente van Smyrna. Openb. 2:10. “Wees niet bevreesd voor hetgeen gij lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen uwer in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt, en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens”.

Maar denk eraan we moeten getrouw blijven tot de dood. Dat zijn de overwinnaars; zij houden vast wat zij hebben; dat is Jezus Christus en blijven Hem getrouw tot de dood. Dan kan en zal niemand onze kroon nemen.

Paulus wist, dat hij de kroon aan het einde van zijn leven zou krijgen. Weet u waarom? Hij weet, dat het tijdstip van zijn verscheiden voor de deur staat en dat hij spoedig de marteldood voor de Heer zal sterven, en dan verklaart hij het volgende in de gevangenis 2 Tim. 4:6-8. “Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur. 7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; 8 voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad”.

Hij had de goede strijd gestreden tot het einde en vastgehouden wat de Heer hem gegeven had; en dat is de Heer Zelf; en daardoor heeft Paulus overwonnen.

We willen dit nog nader bekijken; want het is erg belangrijk. 1 Cor. 3:5 vermeldt, dat er straks gelovigen zijn, die als naakt zullen ingaan. Ze zij wel behouden. Ja, elke gelovige is uit genade behouden, maar elke gelovige is nog geen overwinnaar in die zin, dat hij bekleed wordt.

Er zijn gelovigen, die als naakt ingaan; die hun loon en kroon verliezen. Ze waren kinderen van God, maar ze hebben niet geleefd tot eer van Zijn Naam.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Paulus schrijft hierover in 1 Cor. 3:12-13. *“Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, hout, hooi, of stro, 13 ieders werk zal aan het licht komen. Want de dag zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt, en hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken”.*

Ja, gered worden alle gelovigen, maar toch kunnen we schade lijden. Jezus zegt in Openb. 3:21. *“Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon”.* Wie overwint is de winnaar en zal de troon delen. Jezus werd verhoogd op Vaders troon, omdat Hij Overwinnaar was. Op gelijke wijze als Jezus overwinnaar werd, kunnen wij ook overwinnen.

Bij de blindgeborene zegt Jezus Joh. 9:3-4. *“Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd noch zijn ouders, maar de werken Gods moesten in hem openbaar worden. Wij moeten werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht, waarin niemand werken kan”.*

De Heer Jezus Christus wilde geen werken uit Zichzelf doen. IJver voor God, in eigen werken is waardeloos; omdat die hout, hooi en stro en stoppelen zijn en straks verbranden zullen. Hoedanig ieders werk is zal het vuur uitmaken.

Welke werken deed Jezus? De werken van de Vader! Zo heeft Hij overwonnen. En alleen naar die werken zullen we loon en kroon ontvangen. Lees, wat Jezus vertelt over Zichzelf in Joh. 5:19. *“Jezus dan antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo”.*

Hoe bedoelde Jezus dat? Kon Hij werkelijk niets van Zichzelf doen? Ja, natuurlijk. Hij kon heel veel van Zichzelf doen. Maar Hij wilde niets uit Zichzelf doen, doch alleen een werktuig zijn van de Vader. Ja, wonderbaar, Hij was letterlijk de Hand en de Handlanger van Zijn Vader, Die door Hem sprak en alle werken deed.

Vandaar ook dat de Heer Jezus voor Zijn doop in de Jordaan ook helemaal niet optreedt. Hij deed nog geen werken. Maar als na de doop, de Vader in al Zijn volheid in Hem komt door de Heilige Geest en de Heilige Geest op Hem neerdaalt, toen ging de Vader werken doen door Hem. Hij was het instrument en dat bracht Hem tot overwinning, alhoewel de Vader Hem naar Golgotha, naar dat vloekhout, bracht; waar Hij zich gewillig aan liet nagelen. Hij zei: *“Vader, indien het mogelijk is laat deze drinkbeker voorbij gaan, maar niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede . . .”.* Zo werd Jezus Christus Overwinnaar!

Niet omdat Hij Gods Zoon is, maar omdat Hij Zich volledig gaf en de Vader Zijn werken door Hem kon doen. Gaan we dat zien? Dan Zegt Hij in Joh. 5:20. *“Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet, en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert”.*

De Vader deed nog grotere werken door Hem en het allergrootste werk was: Golgotha! Dat de Heer Jezus geen werken uit Zichzelf deed, zien we ook zo prachtig in Joh. 5:20-23. *“Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hij zelf doet, en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert. Want gelijk de Vader de doden opwekt en doet leven, zo doet ook de Zoon leven, wie Hij wil. Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren gelijk zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet, die Hem gezonden heeft”.*

Een prachtige gelegenheid voor de Heer Jezus om Zijn werken te doen, nietwaar? Want kon Hij al die zieken, blinden en verlamden enz. niet genezen? Doch de Heer Jezus deed die werken niet. Hij genas die éne.

En zodra Hij dit gedaan heeft, wat lezen we dan? Vers 13-14a. *“En de genezene wist niet, wie het was; want Jezus was ontweken, omdat er een (grote) schare op die plaats was”.* Hij trekt Zich ogenblikkelijk terug om het gevaar te ontlopen, dat zij Hem allen gaan aangrijpen, zodat Hij Zijn eigen werken moet gaan doen, en dat is iets, wat Hij niet wil. De Vader deed de werken, want de Vader gaf Hem opdracht alleen voor die éne man.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

De Heer Jezus zegt in Openb. 2:19. *“Ik weet uw werken en liefde, en geloof en dienstbetoon, en uw volharding en uw laatste werken, die meer zijn dan de eerste”*. Er was daar in Thyatira een toeneming van z.g. goed werken. Maar met al die goede werke kunnen zij toch niet de kroon behalen. beslist niet! Dat zegt de Heer aan het einde van die boodschap in vers 26: *“En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen”*. Daar hebben we de heerschappij.

Niet als we eigen werken doen, maar alleen als we ons met geest, ziel en lichaam overgeven aan Hem, Die ons kocht met Zijn bloed, opdat Hij Zijn werk door ons kan gaan doen; dan worden we overwinnaars. Evenals Hij moeten we ons laten leiden door de Geest van God.

Zo is Jezus overwinnaar geworden en zo worden ook wij overwinnaars. Niet anders! In Rom. 5:21 staat iets heel bijzonders: *“opdat, gelijk de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid ten eeuwigten leven door Jezus Christus, onze Here”*. Een wonderbare tekst!

We weten hoe de zonde, toen we nog in het vlees en niet wedergeboren waren, als koning heerschappij voerde over ons vlees en over onze leden. We waren slaven van de zonde macht, die ons beheerste en al onze leden als slaven gevangen nam. En eigenlijk wilden we dat niet.

Wat wordt nu in deze tekst bedoeld met: *“zo ook de genade zou heersen”*. Hebt u daar wel eens over nagedacht? De genade gaat heersen, in wie? In u en mij! Ik zal het met een eenvoudig beeld trachten uit te leggen.

Vandaag de dag is er sociale voorziening, we worden van wieg tot het graf door de staat verzorgd. Dat was vroeger anders. Arme mensen, en dan moest je wel heel weinig meer hebben, kregen van de bedeling. Men moest voor alles zijn hand ophouden.

Zo was het op het menselijke niveau op stoffelijk gebied. Maar zo is het geestelijk gezien met de genade gave. Dat is: voor alles je hand ophouden, want ik kan mijzelf niets, ik moet uit genade ontvangen. Ja, dan komen we op het goede terrein, dat de genade gaat heersen. Gaat u het begrijpen? De Heer wil dat we geestelijk arm zullen worden. De gelovige wil geestelijk altijd zo rijk zijn. Maar de Heer zegt: *“Zalig zijn de armen van geest, want voor hen is het Koninkrijk”*.

Zij krijgen de kroon. O, dat we toch de genade laten heersen! Jezus heeft overwonnen, omdat Hij hier op aarde als mens uit genade leefde, weet u dat? Hij had de genade Gods niet nodig voor zondevergeving, want Hij was dat zondeloze, vlekkeloze Godslam.

Hij had ook geen genade nodig voor heiligmaking, want Hij was Zelf de Heilige. En toch leefde Hij volledig uit genade. Hij werd arm van geest. Hoort u dat? Want de Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij het de Vader ziet doen. Hoe Jezus heeft overwonnen, zien we nog duidelijker in Fil. 2:6. *“die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht”*.

Hij heeft Zichzelf ontleidigd, d.w.z. Hij heeft Zichzelf a.h.w. van Zijn Goddelijke macht en kracht, die Hij als God bezat, in die zin ontleidigd, dat Hij deze nimmer gebruikte in de dagen, toen Hij in het vlees hier op aarde was. Nooit!

Daarom kwam de duivel Hem juist daarin verzoeken: *“Zeg toch, dat deze stenen tot brood worden”*. Kon Hij dat niet als God? Ja, zeker. Hij was God; Hij sprak en het stond er, door Hem zijn alle dingen geschapen. Hij kon water in wijn veranderen; Hij kon die vermenigvuldiging met het brood en de vissen verrichten.

Waarom deed Hij niet datgene, waartoe de duivel Hem uitdaagde? Hij ontleidigde Zich volkomen. Hij werd een dienstknecht; aan de mensen gelijk. Hij nam alleen uit de Hand van de Vader. Hij leefde als mens uit genade, want toen Hij die broden vermenigvuldigde, deed de Vader dat door Hem. Hij deed het niet uit Zichzelf.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Wat een les leren we hier. Jezus ontledigde Zich helemaal van Zijn goddelijke gestalte; van Zijn goddelijke kracht en macht en werd aan ons gelijk. Dat deed Hij voor u en mij. Willen we ons zo ontledigen van onszelf, opdat we niets meer uit onszelf willen zijn. Geestelijk zo arm worden? Gaat u er iets van begrijpen?

De Heer Jezus had ogenblikkelijk Zijn Godheid aan kunnen nemen, want Die werd nooit van Hem afgesneden; dat kon niet. Hij bleef God, ook bij Zijn geboorte, ook aan het kruis. Als Hij gewild had, dan had Hij direct van dat kruis af kunnen komen, maar Hij deed het niet. Hij was volkomen overgegeven. Hij had Zichzelf ontledigd om uit genade te ontvangen: *"Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede"*. Zo arm werd Hij en daarom kon Hij ons zo rijk maken. Zij, die Hem hierin navolgen, zijn de overwinnaars, zij ontvangen de kroon en worden gekroond.

Fil. 2:8. *"En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises"*. Hij was gehoorzaam aan de Vader.

In vers 5 staat *"Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was"*. Ja, als die gezindheid bij u en mij wordt gevonden en beproefd, dat zijn we overwinnaars. Die gezindheid moeten we ons niet proberen aan te meten, want dan zal het nooit lukken. We kunnen Jezus niet volgen, navolgen in deze dingen, maar die gezindheid ontvangen we, als Hij Zijn leven in ons gaat leven, zodat het wordt: "Ik leef niet meer, Heer, maar leeft Gij in mij door uw Heilige Geest".

We gaan nog even terug naar ons uitgangspunt, Rom. 5:21. *"opdat gelijk de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen"*. Let u even op dat woordje: *"gelijk"*. Is het voor een zondaar moeilijk, dat de zonde in hem gaat heersen? Neen, dat gaat vanzelf. Hij behoeft alleen maar al zijn leden in dienst te stellen van die zonde en dan gaat die zonde daar goed gebruik van maken. Want die zondaar heeft de gezindheid van die zonde.

Het valt hem helemaal niet moeilijk om te zondigen. Nu: gelijk de zonde heerst in uw leden, zo moet nu de genade gaan heersen. Wat betekent dat in de praktijk? Dat ik mijn leden in dienst van de gerechtigheid van God moet stellen! "Heer, ik wil ze niet meer voor mezelf gebruiken, maar hier ben ik; neem mij, breek mij, vul mij en zend mij".

"Gebruik mij en leef Uw leven in mij, Heer Jezus. Leer mij uw wil te doen en als er ook maar een terrein in mijn leven is, dat zich niet wil onderwerpen aan Uw wil, dan breng ik dat ogenblikkelijk onder Uw heerschappij. Heer Jezus, mijn begeerte leven tracht wat anders te willen, maar hier ben ik Heer, om Uw wil te doen. Neem dat begeerte leven nu ook onder uw heerschappij; snijd er alles uit en neem het in bezit; want ik moet alles van U ontvangen; iedere dag weer".

En de Heer doet het. Willen we iedere dag zo uit de genade bedeling leven? Zalig zijn de armen van geest! Velen leggen deze tekst helemaal fout uit en zeggen: dat zijn zeker zwakzinnigen of debielen. "Arm van geest zijn" wil zeggen: zwak, niets in eigen geest worden. Van nature wil de mens niet arm worden van geest, hij wil zo graag rijk van eigen geest blijven! Maar *"zalig de armen van geest"*!

Gods genade bedeling is zo rijk; want juist, als we zo arm willen worden, dan worden we rijk.

2 Tim. 2:11-13. *"Het woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven; indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen; indien wij Hem zullen verloochenen, zal ook Hij ons verloochenen; indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet"*.

De eerst genoemden zijn de overwinnaars; de laatstgenoemden zijn wel gelovigen, doch zij behalen niet de overwinning. Zij zijn wel gered, natuurlijk, maar zij verliezen hun kroon.

Broeders en zusters, laten we dit woord ter harte nemen. Jezua zegt: *"Wie overwint en Mijn werken bewaart tot het einde toe, die zal Ik macht geven"*. (Openb. 2:26) Daarom: Houdt vast wat u hebt; houdt vast wat God u in Christus gegeven heeft, opdat niemand uw kroon neemt!

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Als we al deze geweldige dingen overdenken, wordt de onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus steeds groter voor ons. Daarom mag ons hart steeds dankbaarder daarvoor worden. Mag deze dank niet alleen met onze lippen gebracht worden, maar laten we die dank brengen door onze gehele overgave op het altaar. Laten we ons als een dankoffer aan God Zelf brengen!

We willen nu verder gaan en zien, dat de Heer Jezus Zichzelf ook geheel als losprijs gegeven heeft om Zich een bruidsgemeente te verwerven.

Hij kocht Zich met Zijn kostbaar bloed een bruid en ook dat zagen we reeds gesymboliseerd bij de zondeval. Nadat God Adam geschapen had als koning over de werken van Zijn had, zag God dat het niet goed was, dat Adam geen hulp had, die bij hem paste. Het was vanaf het begin Gods plan, dat Adam vele nakomelingen zou bekommen.

God zegt immers bij de schepping van de mens: *"hebt heerschappij en vervuld de aarde, vermenigvuldigt u en onderwerp haar"*. Maar voor al de nakomelingen, die Adam zou krijgen moest hij als eerste een heel bijzondere nakomeling krijgen, die direct uit zijn lichaam genomen zou worden, de hulp, die bij hem zou passen.

Maar daarvoor moest Adam een diepe slaap des doods ondergaan, en zijn bloed en vlees geven en iets uit dat deel van zijn lichaam, dat het dichtst aan zijn hart lag, zijn "zijde". Daar bouwde God die vrouw uit, zodat die twee niet twee zouden zijn, maar één. Eén vlees, één been, één bloed.

Wat een wonderbare Gods gedachte. Doch hoe is helaas door de zondeval ook dit verstoord geworden, omdat juist Eva degene moest zijn, die haar eigen man tot zonde bracht, terwijl hij niet waakzaam was en toe liet dat satan door middel van de slang Eva verleide. Eva nam het initiatief en nam de vrucht en gaf haar man om ook te eten van de verboden vrucht. Wat heeft de zondeval veel verwoest.

God gaf Adam de vrouw die bij hem paste. Zo deed God het later ook bij Isaäk. Isaäk zocht zich geen vrouw zelf, maar de knecht van Abraham. Deze vroeg aan God: *"Zegt gij nu welke dochter Gij voor de zoon van mijn meester bestemd heeft"*. Zo kreeg Isaäk, Rebecca. Ze hadden elkaar van te voren nooit gezien, kenden elkaar in het geheel niet.

Maar dan staat er: *"en Isaäk had Rebecca lief"*. Ja, en wat is zij een grote zegen geworden, want Isaäk had vele zwakheden en heeft dikwijls veel verkeerde dingen gedaan in zijn leven, maar Rebecca leidde hem dikwijls ten goede. Denkt u maar aan de zegen, die hij aan Ezau wilde geven, maar die Jacob van Godswege moest toekomen.

Als God, geest en hart samenbindt in een dienst, dan is het heerlijk. Ja, dat zijn wonderbare dingen en zo bedoelde God het ook bij Adam. Maar het is door de zonde verwoest. Maar dankt God, Jezus Christus is immers niet alleen de laatste Adam geworden, maar Hij is ook de nieuwe Mens, het Hoofd van de nieuwe schepping.

De plannen van God veranderen nooit. Het is Gods bedoeling en wil, dat uit de nieuwe Adam, Jezus Christus, die opstond uit de doden, heel veel nakomelingen zullen voortkomen, zodat velen door Hem kinderen Gods zullen worden.

Maar uit die velen wil God Hem eerst een bepaald deel geven. De Bruid, een groot wonder. Om de opdracht van God te kunnen volbrengen had Adam vanzelfsprekend een lichaam nodig. God had hem dat lichaam gegeven uit het stof der aarde. God heeft ook de nieuwe Adam een lichaam gegeven. De Heer Jezus getuigt daarvan in het Woord van God: *"In de boekrol staat van Mij geschreven; zie, o God, Ik kom om uw wil te doen (de opdracht van de Vader te vervullen), want gij hebt Mij een lichaam bereid"*.

Zoals God de eerste Adam uit de maagdelijke aarde, uit het stof der aarde een lichaam bereidde, zo heeft God ook voor Zijn Zoon eerst een lichaam bereid in de maagdelijke moederschoot van Maria en om in dat lichaam als de laatste Adam, de grote opdracht van God te gaan vervullen.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Om in de plaats van Adam te sterven, onder het oordeel van God, hetgeen voor Adam en zijn nakomelingen was; om in dat lichaam onze zonden aan het hout te brengen en in dat lichaam de zondaar onder het oordeel van Gods wet te doen sterven. In dat lichaam, dat het graf inging heeft de Heer Jezus, die eerste geweldige opdracht vervuld. Hij heeft datgene wat de eerst Adam en zijn nakomelingen bedierven, weggedragen. Dankt God daarvoor!

Maar daarmee was Zijn opdracht niet klaar, want nu moet Hij de opdracht, die God oorspronkelijk aan de eerste Adam gaf, gaan vervullen als de Nieuwe Adam, als de nieuwe Mens. Er moeten vele nakomelingen komen en daartoe moet Hij ook een lichaam hebben, o, wijsheid Gods.

Dat eerste lichaam, dat in het graf kwam, werd een zaad, waardoor Hij vele nakomelingen zou zien. Want zegt Jezus: *"indien de tarwekorrel niet sterft, dan blijft hij op zich zelf, maar als hij in de aarde valt en sterft, dan draagt hij veel vrucht"*.

Nu is God weer een lichaam aan het bereiden en dat wordt gevormd door allen, die in deze genade bedeling, tot het geloof en wedergeboorte in Jezus Christus komen, en dat is de Gemeente. Elke gelovige wordt nu door God geroepen tot wedergeboorte, door het zaad der wedergeboorte en dat is het Woord van God.

Welk Woord van God? De prediking van Jezus Christus in Zijn kruisdood en opstanding. En in diegene, die dat Woord ter harte neemt, gaat dat zaad ontkiemen en vrucht voortbrengen. Zo worden we wedergeboren. Met iedere gelovige, die zich met hart en leven aan de Heer Jezus overgeeft, d.w.z. die met Christus gekruisigd, gestorven, begraven en opgewekt is, bouwt God Hem een nieuw lichaam, Zijn Gemeente!

Want iedere gelovige is een lid van dat lichaam. Om Zijn opdracht te kunnen vervullen, gaf God de eerste Adam een hulp, die bij hem paste uit een bijzonder deel van Zijn lichaam, uit zijn zijde. En uit die gelovigen, die het dichts liggen aan de boezem of het hart van de Heer Jezus, bouwt God een Lichaam voor Hem.

Uit die gelovigen, die Hem lief hebben, omdat Hij hen het eerst heeft lief gehad; die zo getrokken worden door de liefde van Jezus Christus, dat ze bereid zijn alles op te geven voor Hem. Dat lichaam is de vrouw des Lams. Wat heerlijk is dat.

Hebben we Hem zo lief? Willen we onszelf geheel kwijt raken? Dan heeft de liefde van God ons aangegrepen. Zullen we Schrift eens openslaan betreffende Christus en de Gemeente. Jes. 53:10. *"Maar het behaagde de Here hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des Heren zal door zijn hand voortgang hebben"*.

Hier zien we weer die grote losprijs. Ook de nieuwe Adam zal nakomelingen krijgen en die zullen straks de wereld verkrijgen en niet alleen deze aarde, maar de schepping.

Wat God zich dus al in de eerste Adam voorgenomen had, n.l. dat Adam heerschappij moest hebben en zich moest vermenigvuldigen, opdat alles Hem onderworpen zou zijn, dat zal straks geschieden, want dan zal alles aan de Nieuwe Adam, Jezus Christus onderworpen zijn en aan zijn nakomelingen, opdat God alles in allen zal zijn. Wat de eerste Adam verzaakte en niet volbracht, zal de laatste Adam volbrengen.

Jes. 53:1. *"Wie gelooft, wat wij gehoord hebben, en aan wie is de arm des Heren geopenbaard"*? Velen zullen gered worden, ook uit Israël. Doch allen, die zich Israël noemen, zijn geen waarachtige Israëlieten; slechts een derde gedeelte van het volk Israël komt straks tot wedergeboorte.

Maar ook uit de volkeren zullen nog velen gered worden. Ja, het boek Openbaring spreekt zelfs over een schare, die niemand tellen kan. Dat is niet weinig! Maar zij vormen niet de Bruid, want die is dan al lang boven bij de Heer.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

U weet, dat in een koninkrijk, Gods Koninkrijk, komt niet alleen koningen regeren. Eenkoninkrijk bestaat toch niet alleen uit een koning? Maar een koning met vele onderdanen. De overwinnaars zullen met Christus koningen zijn, maar er zullen ook nog vele onderdanen zijn.

De nieuwe aarde wordt bevolkt. Alleen de overwinnaars, de vrouw van het Lam, zullen wonen in het Hemelse Jeruzalem, zij hebben die wonderbare Koningstad tot woonplaats en zullen koningen en priesters zijn tot in alle eeuwigheden.

Maar hoor nu, wat staat in het laatste deel van vers 11: *“door zijn kennis zal Mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken en hun ongerechtigheden zal Hij dragen”*. Omdat Hij dat gedaan heeft en Zichzelf tot een offer gegeven heeft: *“Om zijn moeiteloos lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal hij dragen. Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood”*. Dat bijzondere deel, dat is de Bruid, de Gemeente, Zijn lichaam.

In het Hoge priesterlijk gebed, in Joh. 17, zegt Jezus meerdere malen: *“die Gij Mij gegeven hebt”*. Dat zijn dus de Zijnen, zoals ook God Adam niet alleen een lichaam gaf, doch ook een bruid. Het zijn degene die geven zijn. Joh. 17:20-23. *“En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt”*.

Ja, over de velen, die rechtvaardig worden, zal de Heer straks Koning wezen, maar tot hen, die Hij als een bijzonder deel ontvangt staat Hij in een andere, een bijzonder intieme gemeenschap. Zij zijn de vrouw van het Lam en zij zullen het Lam volgen, waar het gaat.

Vanaf het ogenblik, dat God in Zijn wijsheid, Adam niet een vrouw op natuurlijke wijze gaf, dat was toch mogelijk geweest, maar die vrouw uit zijn vlees en bloed nam en uit zijn zijde, had Adam daar een lege plaats en dat had nu gestalte gekregen in Eva. Doch Adam kon niet buiten dat deel, dat uit hem genomen was en daarom zocht hij de zijde van Eva weer op. Zo zijn die twee één geworden. Toen klonk het eerste gezang op aarde, want toen zong Adam. Dat moet wonderbaar geweest zijn.

In onze vertaling staat: *“toen zei de mens”*, maar in de Hebreeuwse taal staat letterlijk: *“toen zong de mens”*. Dat was de eerste lofzang: *“Dit is eindelijk been van mijn been en vlees van mijn vlees; deze zal mannin heten, omdat zij uit de man genomen is”*.

Zo wacht de Heer Jezus met nog groter verlangen op het ogenblik, dat God Hem Zijn Bruid zal toevoegen; het Lichaam, dat uit Hem genomen is. In de diepe *“slaap des doods”*, die over Hem kwam op het kruis van Golgotha, gaf Hij Zijn vlees en bloed en gebeente. Als Zijn Bruid tot Hem gevoerd wordt in de lucht, dan gaat ook Hij zingen! Ja, dat staat al in Psalm 22, de Psalm die ook Zijn kruislijden vermeldt.

Ps. 22:2. *“Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, bij de woorden van mijn jammerklacht”?*

Ps. 22:26. *“Van U komt mijn lof in een grote gemeente, mijn geloften zal ik betalen in de tegenwoordigheid van wie Hem vrezen”*.

Wat zal dat wonderbaar zijn, als we straks onze Heer een goddelijk, nieuw profetisch lied horen zingen voor Zijn Vader; wanneer Hij de Vader gaat loven en prijzen voor die Bruid, die Hij van Hem ontvangt. Geen wonder dat dan ook die Gemeente dat nieuwe lied gaat aanheffen. We leren het door Hem.

De Heer zegt in Joh. 17:22. *“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn”*.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Wonderbaar! Deze Gemeente, die direct uit de Heer genomen is; dat wonderbare lichaam; die vrouw van het Lam heeft de Zoon lief, zoals God de Vader Zijn Zoon lief heeft. Het is niet te begrijpen, maar het is zo! Voor God is er daarom geen verschil meer, want zij zijn werkelijk één. Jezus Christus getuigt op vele plaatsen in de Schrift, dat Zijn heerlijkheid boven alles is: die liefde van de Vader.

Er staat geschreven: *“God is Liefde”*, niet God heeft veel liefde, maar God is liefde. Welnu, als God liefde is, dan kan het niet anders zijn, dat Hij altijd een voorwerp heeft gehad, waaraan Hij Zijn liefde kwijt kon. Want als God liefde is en Hij zou geen voorwerp, geen persoon hebben, waaraan Hij die liefde kon geven, dan zou die liefde een onwezenlijkheid zijn. Liefde vraagt iemand, waaraan we die liefde kwijt kunnen.

“In den beginne schiep God hemel en aarde”, dus voor dat begin was God alleen, maar voordat God iets geschapen had, voordat er een hemel en een aarde waren, moest er toch al een voorwerp zijn, een persoon, die God lief had, anders kon God nooit liefde zijn, want Hij is onveranderlijk. Dat was: de zoon.

Jezus zei: *“toen was ik een troetelkind bij Hem, ik was een en al verrukking dag aan dag, te allen tijde mij verheugend voor zijn aangezicht”*. Hebt u dat wel eens gelezen in het boek Spreuken? Spr. 8:30.

Welnu, die Bruid, die God uit Zijn lichaam neemt als deel, als vrucht van Zijn kruislijden, die wordt door de Vader net zo geliefd als Hij de Zoon lief heeft. Bovendien had God voor de aanvang al het plan om die Bruid aan Zijn Zoon te geven. Dat was een verborgenheid! Is dat niet wonderbaar!

Als we Joh. 17 nauwkeurig lezen, dan zien we niet alleen, dat God de Vader, die vrouw, net zo lief heeft als de Zoon, want het is het lichaam van Zijn Zoon, maar dan zien we ook, dat de Heer Jezus vrijmoedig pleit bij de Vader: *“Ik wil. . .”*

Ja, want hij weet, dat Hij dan ook de wil van de Vader doet. Want het is de wil van de Vader. Wat is dan die wil van de Vader? Joh. 17:24. *“Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld”*.

Die heerlijkheid, die de Zoon bij de Vader had, voor dat er iets geschapen was! Hij was immers altijd bij de Vader, voor Zijn aangezicht. Hij woonde in dat wonderbare huis bij de Vader. En Hij wil, dat die vrouw, Zijn Bruid, ook in dat Vaderhuis zal zijn. Wat moet dat wel niet wezen? Wat geen oog heeft gezien, wat geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart of verstand is opgekomen, dat heeft God bereid voor degenen, die Hem lief hebben!

Hebt u Hem lief? Met zulk een liefde, waarop Hij recht heeft? Dan ligt u ook dicht aan Zijn hart en Jezus zegt in Joh. 10: *“Wat Mijn Vader Mij gegeven heeft, dat gaat alles te boven, en niemand kan iets roven uit de hand van Mijn Vader. Ik en de Vader zijn één!”* Paulus zegt door de Heilige Geest geleid in Ef. 3:20/21. *“Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen”*.

Lees goed wat hier staat: De heerlijkheid van de Heer Jezus had zijn hoogtepunt hierin, dat Hij het geliefde voorwerp van de Vader was; dat de Vader al zijn liefde aan Hem gaf. Dat was Zijn heerlijkheid en daarom had Hij de Vader zo lief.

De Vader had al de heerlijkheid in Zijn Zoon. Want Hij was niet alleen het Voorwerp van al Zijn liefde, maar Hij was de afdruk van Zijn wezen, de afstraling van Zijn heerlijkheid, zoals de Schrift het zegt. Ja, Jezus had al Zijn heerlijkheid in die liefde van de Vader en de Vader had al Zijn heerlijkheid in de Zoon.

Maar nu zegt de Heilige Geest door middel van de apostel dat die heerlijkheid niet alleen in de Zoon, maar ook in de Gemeente, die Bruid is, want die twee zijn niet meer twee, maar één! Leest u maar: *“Hem (God de Vader) zij de heerlijkheid in de gemeente en in Jezus Christus”*. Ongelooflijk!

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

God heeft al die heerlijkheid nu in de gemeente en in Christus Jezus. We kunnen niet beseffen, wat dat moet inhouden, dat we door Hem, die dat Zelf bewerkt met een werk wat wij niet kunnen beseffen, bestemd zijn tot dat, waarin Hij al Zijn heerlijkheid zal openbaren. Maar dan begrijpen we ook wel, dat we dan ook gelijk moeten zijn aan Jezus, want daartoe zijn we ook bestemd.

Johannes zegt: 1 Joh. 3:1-2. *“Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het (ook). Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is”.*

Dit gelijk zijn is drievoudig, weet u dat? Allereerst het aan Hem gelijk zijn aan Wie Hij is als Persoon, Die Volmaakte van de Vader, Die ook het beeld van de Vader is. Vandaar dat we deel hebben gekregen aan de goddelijke natuur en dat we veranderd worden naar Zijn beeld.

Het tweede gelijk zijn aan Hem betekent, dat de Gemeente zal bezitten, wat Hij bezit en heeft bij de Vader, Erfgenaam van God, mede-erfgenaam van Christus.

Het derde is: in alles aan Hem gelijk zijn; in wat Hij doet en uitvoert door de Vader; God schiept alles door Hem en brengt het verlorene door Hem terug, God brengt door Hem de schepping tot heerlijkheid, tot volmaaktheid. En daarin zal de Gemeente Hem straks ook gelijk worden.

Onbegrijpelijk, onbegrijpelijk! Nogmaals, wat geen oog heeft gezien; wat geen oor heeft gehoord, wat in geen hart of verstand opgekomen is, heeft God bereid voor hen, die Hem lief hebben!

Voor een bepaalde tijd? Alleen in het Duizendjarig Rijk of op de nieuwe aarde? Neen! *“tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen”!*

Zou een oprechte jongen man een meisje tot vrouw nemen, die hem wel lief heeft, maar daarnaast ook nog andere mannen lief heeft? Ik denk van niet. De wereld mag daar misschien anders over denken, maar als men werkelijk nog in de vreze van God wandelt, dan zal dat meisje toch werkelijk haar hele hart aan hem alleen moeten willen geven.

Hij heeft haar wel lief, maar zij moet hem ook lief hebben. Als zij naast hem nog anderen lief heeft, dan is zij niet de vrouw voor hem. Anderen mogen hun liefde geven, waar zij willen, maar van zijn vrouw vraagt hij toch allereerst, dat hij de eerste is in haar hart en leven. Dat is juist.

En dacht u, dat de Zoon van God, de Heilige, die gelovigen als Bruid en straks als vrouw van het Lam zal nemen, die Hem wel lief hebben, maar daarnaast ook nog zoveel andere dingen lief hebben; die gelovigen, waar de Heer niet de eerste plaats in hun leven inneemt? Dat kan niet. Als we ons als gelovigen daarin niet willen veranderen, dan zullen we ook genoeg moeten nemen met een mindere plaats. Is dat duidelijk?

Dan mogen we misschien een vriend van de bruidegom zijn, doch niet de Bruid. Johannes de Doper was een vriend van de Bruidegom, niet omdat hij de Heer niet lief had, maar hij leefde voor het kruis. En hij verheugde zich al in die heerlijkheid, dat hij een vriend van de bruidegom mocht zijn.

Ook Abraham, Isaäk en Jacob zijn vrienden van de bruidegom. De Heer noemde Abraham immers zijn vriend? Doch er is maar één Bruid en dat zijn zij, die bereid zijn alles op te geven, alles te verlaten om het Lam te volgen, waar het ook heen gaat. Voor de Bruid is de Heer de Eerste geworden in het leven. Ik heb u reeds gezegd, dat ik het lam volgen wil. Doet u dat ook al? Jezus zegt: *“Wie vader, moeder, broeder of zuster, man of vrouw, boven Mij lief heeft, is Mij niet waardig”.*

Dat wil niet zeggen, dat deze niet behouden kunnen worden. Dat zegt de Heer niet, hoor, denkt u daarom. Maar willen we tot deze heerlijke roeping komen, dan dienen we Hem onverdeeld toe te behoren. Zoals ook Johannes, die altijd de zijde van de Heer Jezus opzocht; hij kon niet loskomen van

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

zijn Heer, hij lag altijd aan Zijn borst. Hij werd als een magneet tot Hem getrokken. Hij zei niet zoveel; hij had niet zoveel te zeggen; niet zoveel als Petrus ten minste, maar hij was vol van de liefde van zijn Heer.

Dat werd ook bewezen na zijn kruisdood en opstanding, kijkt u maar naar die laatste wonderbare visvangst; daar zijn zeven van de apostelen, Petrus en Johannes waren er ook bij, aan het vissen en zij hebben de hele nacht niets gevangen. En dan staat daar die onbekende op de oever. Petrus en de anderen wisten niet wie het was, maar Johannes wist het direct en zegt: *"Het is de Heer!"* Want zij hart zei hem dat. Dat belooft de Heer Jezus toch ook!

In Joh. 14:21 zegt hij. *"Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren"*.

Hoe vuriger wij Hem lief hebben en hoe meer we voor Hem opgeven, des te meer zal Hij Zichzelf aan ons openbaren. Hoe meer Hij Zich aan ons openbaart, hoe liever Hij ons wordt en des te vuriger zullen we Hem lief hebben. Dat is een wisselwerking. En op het laatst komt het zover, dat we vragen: "Och Heer, laat ons maar oplossen in U, want buiten u lust ik niets meer hier op aarde".

Paulus schrijft in 2 Cor. 11:2-3. *"Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden"*.

Hier gaat het om, om tot die heerlijkheid te komen, dat we in alles ook in onze gedachten een eenvoudige maar loutere toewijding zullen hebben aan Christus. Hij alleen!

Ja, Heer, dat is mijn enige verlangen en begeerte, laten we dat ook vaak bidden, ik heb maar één begeren, één verlangen dat mijn hart onverdeeld u toebehoort, zodat ik geheel en al de Uwe zal zijn en ik geheel en al u toegewijd zal zijn! En dan maakt de Heer dat ook waar.

De Bruid in het Hooglied zegt: *"Hij heeft mij getrokken met koorden der liefde"*. Daarom gaat zij achter Hem aan. Verstaat u het? Ik heb zo juist reeds gezegd, het is een wisselwerking. Hoe meer we Hem leren kennen, hoe meer we Hem lief hebben, hoe meer Hij zich zal openbaren. En dat wordt sterker en sterker, totdat het zover komt, dat ook wij zeggen, waarvan het Hooglied getuigt, dat lied tussen Bruid en Bruidegom, *"Uw liefde is sterker dan de dood"*.

We komen nooit klaar met het onderwerp en zo ook ditmaal niet, want de rijkdom van God is zo groot. Daar zullen we op aarde ook nooit mee klaar komen. Daar zal de eeuwigheid der eeuwigheden voor zijn; om die onuitsprekelijke gave van God in al haar grootheid, in haar lengte, breedte, diepte en hoogte te leren kennen, zoals Paulus schrijft in Ef. 3.

"Daarom is het, dat ik, Paulus, die ter wille van Christus Jezus voor u, heidenen, in gevangenschap ben; gij hebt immers gehoord van de bediening door Gods genade mij met het oog op u gegeven: dat mij door openbaring het geheimenis bekendgemaakt is, gelijk ik boven in het kort daarvan schreef. Daarnaar kunt gij bij het lezen u een begrip vormen van mijn inzicht in het geheimenis van Christus, dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten: (dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie, waarvan ik een dienaar geworden ben naar de genadegave Gods, die mij geschonken is naar de werking zijner kracht.

Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden, naar het eeuwige voornemen, dat Hij in Christus

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd, in wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem. Daarom verzoek ik u met aandrang, de moed niet op te geven bij mijn verdrukkingen om uwentwil, want die zijn een eer voor u.

Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen”.

“Om de liefde van Christus te kennen, die alle kennis te boven gaat”. U ziet, dat Paulus door de Heilige Geest hier vier dimensies opnoemt. Wij kennen maar drie dimensies, maar hij noemt er vier. Lengte, hoogte, breedte en diepte. Ja, de stoffelijke wereld kent er maar drie, maar de eeuwigheids wereld van God, kent er nog een meer. En wat dat is, kunnen we niet eerder verstaan, voordat we bij Hem zijn. Dankt God!

We hebben tot dusver veel met elkaar mogen zien over deze onuitsprekelijke gave van God, die God ons in Zijn Zoon heeft geschonken en we willen nu afsluiten met een gedeelte uit de Ef.brief namelijk Ef. 5:22-33. *“Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Here, want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente; Hij is het, die zijn lichaam in stand houdt. Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles.*

Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet.

Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief; want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente, omdat wij leden zijn van zijn lichaam.

Daarom zal een man [zijn] vader en [zijn] moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en [op] de gemeente. Intussen ook gij, laat ieder voor zich zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man”.

Uit dit Schriftgedeelte over het huwelijksleven komt duidelijk naar voren, dat het huwelijksleven een beeld is van de gemeenschap van Christus en Zijn Gemeente. Hij, als de Man, de Hemelbruidegom en zij nu als Bruid en straks als vrouw van het Lam.

Dit is natuurlijk geheel in geestelijke zin bedoeld en ook hier kunnen we weer lering ontvangen. In vers 24 van dit Schriftgedeelte lezen we: *“Welnu, gelijk de Gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles”.*

Er wordt in dit gedeelte tot tweemaal toe gesproken over het feit, dat de vrouw onderdanig moet zijn aan haar man. Eerst in vers 22 en dan ook in vers 24. De Psalmist moest al profetisch neerschrijven: *“God heeft gesproken, ik heb dat tweemaal gehoord”.*

En als God twee - of driemaal gesproken heeft over hetzelfde, dan dient dat voor ons vast te staan. Zo leidt de Heilige Geest de apostel Paulus er ook toe om dit tweemaal neer te schrijven. Doch zonder nu op het gewone huwelijksleven in te gaan, dat is ons onderwerp niet. wil ik u er op wijzen, dat hij direct,

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

door de Heilige Geest zegt: *"dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de Gemeente"*.

Met andere woorden wil de Gemeente werkelijk Bruidsgemeente zijn, dan moet zij onderdanig zijn aan haar Heer, want Jezus Christus is alles in allen. Als dit tot tweemaal toe herhaald wordt, benadrukt God ons, dat Hij ons op iets heel bijzonders wil wijzen, zodat we het goed ter harte zullen nemen. Het is merkwaardig, of eigenlijk ook niet, dat de Heilige Geest het niet alleen Paulus laat neerschrijven, maar Hij liet ook Petrus tweemaal schrijven, over het feit, dat de vrouw onderdanig dient te zijn aan de man.

1 Petr. 3:1. *"evenzo, gij vrouwen, wees uw mannen onderdanig"* en in 1 Petr. 3:5. *"Want aldus toiden zich ook de heilige vrouwen, die hoopten op God, onderdanig aan haar mannen"*.

Ziet u het? En dit voorbeeld duidt vooral op Christus en de Gemeente. Willen we werkelijk Bruidsgemeente zijn, een bruidsziel voor Christus bezitten, dan zullen we persoonlijk en ook als gemeente, zoals Paulus het zegt: in alles onderdanig moeten zijn aan onze Heer Jezus Christus. In alles, wat is daarbij uitgesloten? Niets! Dat woord onderdanig is op zichzelf al een merkwaardig woord; maar de Gemeente is immers Zijn lichaam!

Ik weet niet of u het wel eens gehoord hebt, maar in de volksmond spreekt men over benen en voeten wel als "mijn onderdanen". En als we dan niet goed kunnen lopen zeggen we: "Mijn onderdanen willen niet meer".

Ja, want die benen en die voeten moeten volkomen gehoorzamen aan het hoofd. Die benen en voeten kunnen nergens naartoe gaan en ook niet stil staan, wanneer het hoofd dat niet wil. Is dat niet zo? Zij kunnen niet iets afzonderlijk willen.

In geestelijke zin zijn wij delen (leden) van Zijn lichaam; laten we Hem dan ook waarlijk onderdanig zijn, d.w.z. laten we niets uit onszelf doen, maar eerst wachten op wat het Hoofd ons zegt en op wat Hij van ons wil. In alles.

Petrus moest door de Heilige Geest ook dit neerschrijven in 1 Petr. 3:5-6. *"Want aldus toiden zich ook weleer de heilige vrouwen, die hoopten op God, onderdanig aan haar mannen, zoals Sara Abraham gehoorzaamde en hem heer noemde; en haar dochters zijt gij, als gij goed doet en u geen schrik laat aanjagen"*. En onze "Man" is onze Heer, Jezus Christus. Daarom zullen we Hem gehoorzamen in alles!

Als we Psalm 45 opslaan, dan zien we hoe de bruid, Zijn gemalin, moet zijn Ps. 45:10. *"Koningsdochters zijn onder Uw geliefden; de gemalin staat aan Uw rechterhand in goud van Ofir"*. Het is een bruiloftslied en profetie van de bruiloft van het Lam.

Hier wordt de bruid beschreven, als zij verenigd is met haar Heer, als zij de Vrouw van het Lam geworden is, hetgeen we in Openb. 19 beschreven vinden. De vrouw van het Lam die zich gereed gemaakt heeft. Dan zien we haar eerst beschreven in haar toekomstige heerlijkheid.

En dat is niet voor niets, dat Gods Woord dat doet. God laat ons eerst zien, wat onze roeping is, wat onze heerlijkheid is, zodat we ons daarnaar uitstrekken en ons door Hem laten vormen en laten gereed maken, want dat moet Hij Zelf doen. Als we eerst maar dat doel voor ogen krijgen: Zie, tot deze heerlijkheid heb Ik je geroepen; daartoe heb Ik je bestemd; zie, opdat jij je daarnaar uitstrekt en de weg van Mij zult gaan, zodat Ik je kan vormen, reinigen en heiligen.

Zoals we gelezen hebben, hoe de Heer Jezus zelf Zijn gemeente zal reinigen en heiligen: *"haar reinigende door het waterbad van het woord en zo zelf haar voor Zich te stellen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks; zodat zij heilig is en onbesmet"*.(Ef. 5:27)

Maar we moeten gewillig zijn om die weg te gaan. Hoe meer en dichter we bij de Heer komen, hoe dichter Hij ons tot Zich zal trekken; ja, met liefdeskoorden, waaruit we niet meer los kunnen komen.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

In vers 10 van Psalm 45 lezen we dus: *"de gemalin staat aan Uw rechterhand"*. Wonderbaar! Wat lezen we van de Heer Jezus Christus? Hij zit nu aan de rechterhand van God, omdat Hij overwonnen heeft en in alles gehoorzaam was aan Zijn Vader. God de Vader is het hoofd van Christus. Hebt u dat wel eens gelezen? 1 Cor. 11:3. *"Ik wil echter, dat gij dit weet: het hoofd van iedere man is Christus, het hoofd der vrouw is de man, en het hoofd van Christus is God"*.

Zoals Jezus Christus in alles gehoorzaam was aan Zijn Vader, zelfs tot de smadelijke dood van het kruis en Hem onderdanig was in alles, hoewel Hij God is, daarom heeft God Hem uitermate verhoogd en Hem de naam gegeven boven alle naam en gezegd: *"Zit aan Mijn rechterhand"*.

Want Jezus zegt in het Hoge priesterlijke gebed: *"De heerlijkheid, Vader, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven"*. En zoals Hij overwinnaar geworden is en nu aan de rechterhand van de Vader, Zijn Hoofd, gezeten is, zo zullen allen, die nu overwinnaar worden, in deze weg der gehoorzaamheid en onderdanigheid in alles aan hun Hoofd en Heer, Jezus Christus, straks aan Zijn rechterhand staan.

Want *"de gemalin staat aan Uw rechterhand in goud van Ofir"*. Ja, goud van Ofir, dat is in de Bijbel het meest kostbare en zuiverste goud, wat men in die tijd kon vinden. In onze tijd zou men zeggen: vierentwintig karaats. En dat zuiverste en kostbaarste goud is in de Schrift het zinnebeeld van de heerlijkheid Gods. God, Die alleen alle heerlijkheid heeft en bezit en in een ontoegankelijk Licht woont; God, die enkel Licht is. Dat goud wil zeggen het zuiverste, klaarste, het reinste Licht van God.

Leest u maar in het boek Job. Uit het noorden verschijnt God in Licht - glans; als goud. Daarom moet ook het inwendige deel van de Tabernakel, waar God woonde, van louter goud zijn met een gouden lichtkandelaar. Alle wanden waren met goud bekleed en het altaar, het reukoffer altaar, de tafel der toonbroden en ook de ark des Verbond waren louter goud. Als dan het licht van de kandelaar daar weerkaatste, zal dat een geweldig gezicht geweest zijn.

Wanneer de kinderen Israëls later de Tempel van Salomo bouwden, stond daar niet een kandelaar met zeven lampen, maar tien kandelaren met zeven lampen, dus een veelvoud. Wat zal dat iets geweldig geweest zijn.

Zoals u misschien wel weet, kwam in het Heilige der Heilige geen daglicht binnen, het natuurlijke licht had daar geen plaats. Maar het licht, wat daar brande in de Tempel van Salomo in de lampen gevuld met olie, is het beeld van de Heilige Geest en het Woord van God.

Het was het Licht van God, ons geschonken in Jezus Christus. Hij, Die het Licht der wereld is. Die zeventig olielampen mochten alleen maar branden met de zuiverste olijfolie. Er waren in die tijd nog drie soorten olijfolie, maar de duurste, de uit zichzelf vloeiende, gaf het witte licht, wat er was. Een lamp, die brandt met deze zuivere olijfolie geeft zulk een wit licht, dat het een zinnebeeld is van het feit, dat God enkel Licht is, voor Wiens aangezicht niets zuiver wordt bevonden. En in dat licht is de Heer Jezus, want Hij is Licht uit Licht.

Hij is dat Licht der wereld en die heerlijkheid, die Hij van de Vader ontvangen heeft; heeft Hij weer aan Zijn Bruid geschonken, die Hem in alles volgen wil, zoals Hij de Vader in alles volgt. Daarom zal de toekomstige heerlijkheid en de woonplaats van de Bruid, als zij straks de vrouw des Lams is, in het hemelse Jeruzalem zijn.

Die stad heeft het licht van de zon en de maan niet meer nodig. Daar zal geen natuurlijk licht meer zijn, want dat zou alleen maar onzuiver licht zijn en dat kan daar niet zijn. Daar is een ander Licht. God Zelf verlicht haar en haar lamp is het Lam. Is dat niet wonderbaar?

Bij haar Licht mogen we wandelen in het Heilige der Heilige. En daarom zijn in dat hemels Jeruzalem ook de straten van goud en zuiver kristal, doorschijnend. Wij kunnen ons niet voorstellen, wat dat voor een goud zal zijn; dat is dat heerlijke licht van God. Welnu, als deze heerlijke toekomst ons een ogenblik voor ogen wordt geschilderd, dan wijst vers 11 van Psalm 45 ons direct de weg, hoe we daar kunnen komen. Het is de weg der gehoorzaamheid.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Want: "Hoor, o dochter". We worden opgewekt om te horen naar de stem van de Heer. Hoort u het? Niet eigen roepstemmen volgen, maar luisteren naar wat Hij ons te zeggen heeft. Tot zeven maal toe zegt de Heer Jezus in de zeven zendbrieven in Openb. 2 en 3: *"wie oren heeft om te horen, die hoort, wat de Geest tot de gemeente zegt"*.

Zij, die horen, zijn en worden de overwinnaars, zoals Paulus op een andere wijze door de Heilige Geest zegt in Rom.8:14. *"want allen, die door de Geest van God geleid worden (zich laten leiden) zijn zonen Gods"*.

Er staat niet: kinderen. Als we ons bekeren zijn we dan kinderen, maar er staat zonen d.w.z. kinderen, die tot volwassenheid en tot de volle gestalte in Christus gekomen zijn. Willen we tot die volle wasdom in Hem komen? Tot dat zoonschap? Hiertoe heeft God ons geroepen. Hij heeft ons immers geroepen om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te worden, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen. Daarom staat er: *"Hoor, o dochter"*.

Begin toch te luisteren naar wat Ik u zeg en ga dat doen en dan staat er in dit Psalmvers achter: *"en zie, en neig uw oor"*. D.w.z. niet alleen maar horen, want ach, er zijn er zo velen, die het Woord van God genoeg horen, zij slaan misschien geen dienst of bijeenkomst over, maar zij neigen hun oren niet, zij geven er geen gehoor aan. We moeten eenvoudig doen, wat de Heer ons zegt.

In het eerste zendschrijven in Openb. 2 zien we een beeld van die eerste Christen gemeente en we zouden daar haast jaloers op kunnen worden, want de Heer noemt eerst allemaal op, wat die Christen gemeente in die tijd bezat.

We zouden zeggen: "was dat in onze tijd ook maar weer zo". Maar dan zegt Hij: *"Ik weet uw werken en inspanning en de volharding en dat gij de kwaden niet kunt verdragen en hen op de proef gesteld hebt, die zeggen, dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, maar (en dan komt het) Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verlaten hebt"*.

Ja, daar gaat het bij Hem om. Vele gelovigen doen heel veel goede werken en daarom zegt Hij ook tot de Gemeente van Thyatira: *"Ik weet uw werken en de liefde en geloof en dienstdetoon en uw volharding en uw laatste werken, die meer zijn dan de eerste . . ."*. Maar dat baat niet om tot overwinning te komen. Want dan zegt Hij: *"wie Mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen"*.

In dat eerste zendschrijven van Efeze zei Jezus: *"Maar Ik heb tegen u, dat gij de eerste liefde verzaakt hebt"*. Bedenk dan, hoe Hij Zijn liefde werken in ons kan volbrengen. Zoals Hij de mensen uit Efeze en Thyatira oproept, zo zegt Hij ook tot ons als gelovigen: *"Wie oren heeft, die hoort, wat de Geest te zeggen heeft"*. Kom dus tot die eerste liefde, d.w.z. laat Jezus de eerste plaats krijgen in uw leven. Die bruid in het Hooglied zegt: *"Gij trekt mij met de koorden Uwer liefde"*. En dan laat zij zich trekken.

Laten wij ons trekken? Bezitten wij die eerste liefde nog, die bereid is om alles te verlaten? Ik wil u ook nog even wijzen op dat: *"en zie"*. In vers 11 van Psalm 45. Nu is dit in onze vertaling niet geheel duidelijk. Het woord, wat hier staat en in het Hebreeuws wordt gebruikt, betekent, zoals ook sommige vertalingen dat weergeven: *"overwegen"*. Hier gaat het om, gehoorzamen naar dat Woord en het overwegen.

Zoals we het ook lezen over Maria: zij hoorde al die woorden, die tot haar gesproken werden en overwoog ze in haar hart. Dan gaat dat Woord wat doen. Overwegen of overleggen in uw hart betekent, dat we steeds, als we de stem van onze Heer gehoord hebben in prediking of in verkondiging door de Heilige Geest of door de Bijbel te onderzoeken, dat we dat Woord bewaren en overleggen in ons hart. Want dan gaat het zijn werk doen. De Heer Jezus zegt: *"Mijn Woord is Geest en Leven"*.

Dan keert Zijn woord ook niet ledig terug, want Gods Woord is een kracht Gods, een kracht ook tot reiniging en heiliging. In dat Woord, wat Hij tot ons spreekt, komt Hij tot ons door de Heilige Geest. Dat Woord is scheppend. Levend en krachtig en: *"door middel van dit waterbad van het Woord, zal Hij Zelf*

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

de gemeente voor Zich plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zo dat zij heilig is en onbesmet“.

Zouden we dat niet willen worden? Maar het beste badwater kan niets uitrichten, als het niet gebruikt wordt voor het doel, waarvoor het gegeven is. Wat heb ik aan een goede badkamer, aan koud en warm water en zeep, aan een spiegel enz., als ik het niet gebruik? Dan blijf ik vuil! Ik moet eenvoudig alles gebruiken. En als de Heer met Zijn Woord tot mij komt, dan moet ik dat ook aanvaarden en gebruiken.

Aanvaarden wat de Heer aan ons wil doen. Dan gaat het wonder zijn werk doen. Want in het Woord hebben we niet alleen het kostelijke badwater, maar allereerst ook een spiegel. Het is de volmaakte "badkamer" van de Heer, want we worden niet allen uitwendig schoon, maar ook inwendig. Ja, en Hij Zelf wil het ons toedienen door de Heilige Geest.

We gaan nogmaals terug naar Ps. 45:11. *"Hoor, o dochter (overweeg dus in uw hart) en neig uw oor (gehoorzaam aan het Woord) vergeet uw volk en het huis van uw vader"*.

Als we tot de Bruidsgemeente willen behoren, dan heeft de Heer het recht om ons te vragen alles voor Hem op te geven. Zeker onze natuurlijke afkomst, ons vaderhuis d.w.z. het huis, waar we natuurlijk geboren zijn, de wereld en de zonde. Zoals we het zien bij Abraham; toen God Abram riep om hem tot een Abraham te maken; een vriend van Hem, zei Hij: *"Verlaat uw huis, uw land, uw maagschap"*. Hij moest alles verlaten en optrekken naar het land, waar de Heer hem wilde hebben. En als God dat reeds vraagt aan hem, die Hij Zijn vriend noemt, hoeveel te meer van hen, die Hij tot Zijn bruid wil maken.

Hij heeft recht op heel ons hart en leven. Wij zien daar prachtige voorbeelden van in de Schrift. We weten, dat Abraham voor zijn eniggeboren zoon uit Sara, voor Isaäk een bruid laat aanwerven en dan zendt hij de bruidswerver uit naar dat vreemde land en zo wordt Rebecca aan geworven.

Zo gauw, als de bruidswerver, die knecht, klaar is en hij Rebecca geworven heeft, dan wil hij ogenblikkelijk optrekken en zich geen moment laten ophouden om die bruid naar zijn heer te brengen, opdat zijn heer haar zal ontvangen. Dan lezen we, dat de familie van Rebecca haar nog een paar dagen of weken wil vasthouden.

Ze zeggen: *"Laat de jonge dochter toch nog enkele dagen blijven en ga daarna heen"*. M.a.w. want zij gaat weg en dan zien we haar nooit meer terug. Ja, dat was het natuurlijk. Maar de bruidswerver weigert en zo doet ook Gods Geest, die de Bruidswerver is. Hij laat zich niet ophouden door menselijke overwegingen. Beslist niet!

En dan komt de familie van Rebecca er toe om te zeggen: *"Laten we dat het meisje zelf vragen"*. En wat is dan het antwoord van Rebecca? Vele woorden, hele redematies? Neen! *"Ik zal trekken"*. Zij werd getrokken en wilde alles verlaten, haar land, het huis van haar vader en moeder, haar oude natuurlijke leven; alles wat ze had aan vriendinnen en vrienden en haar familie enz. Haar gewoonten en zeden. Alles!

Alles verlaat ze voor die ene onbekende, die zij nog nooit gezien heeft, die ze alleen door middel van die bruidswerver, die haar over hem verteld heeft. Petrus zegt: *"En we hebben Hem lief, zonder Hem gezien te hebben"*. Is dat zo? Dat is bijna hetzelfde. We kennen Hem alleen door het Woord en door de Geest. Wat heerlijk, dat is het verlangen van de Bruid, die bereid is om te gaan, zoals Petrus het ook zegt in 1 Petr. 1:7. *"opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus"*.

Willen we Hem ten volle geopenbaard krijgen, dan moeten ook wij gelouterd zijn, klaargemaakt. Dan vervolgt Petrus in vers 8 en 9. *"Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, 9 daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen"*.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Rebecca ging die geloofsreis met de knecht en wat was het einddoel van Rebecca? De vereniging met haar bruidegom. En waar bracht de bruidegom haar? In de tent van Sara. En dat is het hemelse Jeruzalem. Want Sara is immers het hemelse Jeruzalem zegt Galaten 4. O, Rebecca verheugde zich en dat moeten wij ook doen, zonder Hem te zien.

We hebben reeds zoveel gehoord over die onuitsprekelijke gave van God. Zullen we ons, nu we die meer en beter hebben leren kennen, ook meer verblijden met die onuitsprekelijke vreugde. Dat kan! Want deze onuitsprekelijke gave van God, die moet ons onuitsprekelijk blij maken, vreugde geven, vreugdevol doen zijn.

We namen Rebecca als voorbeeld, maar denk ook aan een ander heerlijk voorbeeld, aan Ruth, de heidense. Deze Moabitische verlaat haar vaderland, haar familie, naar een onbekend land, waar zij als heidense zeker niet door allen geeerd zal worden. Want in die dagen zag men in Israël de heidenen als "gojims", dat was een minder soort.

Zij alleen waren dat uitverkoren volk en de anderen, dat waren eigenlijk maar honden. Vandaar dat Jezus ook eens tot een vrouw, die tot Hem komt, zegt: *"Het betaamt niet het brood van de kinderen te nemen en dat voor de honden te werpen"*.

Want de heidenen waren in de ogen van de Joden, honden. Niet in Jezus ogen hoor, maar Hij sprak haar zo aan om haar te beproeven. Het treft me altijd weer als ik lees, hoe Naomi, haar beide schoondochters tracht te weerhouden om met haar mee te gaan, want zij weet: zij krijgen het niet makkelijk; ik ben straatarm geworden, ik heb geen zoons meer, de kans op hertrouwen is heel gering; wat zul je daar voor smaad moeten dragen als vreemdeling en bijwoner

Vooraf een Moabitische; want weet u, de Moabieten waren een vervloekt volk. Orpa ging wel terug. Ook heden zijn er vele gelovigen, die tot op zekere hoogte, tot een zekere plaats met de Heer mee gaan, maar het dan als het ware opgeven en niet verder gaan en zeggen: Nu is het genoeg!

Maar wat zegt Ruth als Naomi bij haar aandringt om toch terug te keren? Ruth 1:16-17. *"Maar Ruth zeide: Dring er bij mij niet op aan, dat ik u in de steek zou laten, door van u terug te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God; waar gij zult sterven, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Zo moge de Here mij doen, ja nog erger: voorwaar, de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en u"*.

Ja, dat is een beslissing en zo wordt zij de bruid; zo kwam Ruth aan de voeten van de Losser, die haar gaat lossen en dan wordt zij als vreemdelinge straks eigenares van een van de machtigste geslachten, ja van het koningsgeslacht van Israël, want uit haar werd David geboren.

En als wij "Bruid" willen worden, dan moeten we het Lam volgen, waar het gaat: *"Uw volk is mijn volk, en Uw God is mijn God en waar gij sterft, wil ik sterven"*. Ps. 45:12 in onze vertaling zeg: *"laat de koning uw schoonheid begeren"*, maar in andere vertalingen staat het juist n.l. *"zo zal de koning uw schoonheid begeren"*.

Wat Ruth deed geldt ook voor ons. De Heer ziet wie uit liefde voor Hem alles wil opgeven en alles wil verlaten om Hem te volgen. Dat is in Zijn ogen de schoonheid, de schoonheid van Zijn Zoon, Die Hem in alles gehoorzaam is. *"Dit is Mijn geliefde Zoon"*. De Zoon naar Zijn Vaderhart. Daarin heb Ik al Mijn welgevallen en welbehagen, in alles volbracht Hij Mijn wil. Ja, Hij wil alleen Mijn geboden volbrengen. Daarin heb Ik al Mijn vreugde, daarin heb Ik al Mijn liefde". De Heer zoekt de zodanige, hen die in Hem geloven en Hem willen gehoorzamen. Hij is onze Heer, buig u dus voor Hem neder!

Ja, dat is de weg; we moeten ons restloos overgeven aan Zijn liefde. Er zijn gelovigen, die dat niet helemaal durven. Zij willen zich wel aan de Heer Jezus geven, zij hebben Hem ook lief, zij willen Hem ook volgen. Maar je restloos overgeven in de handen van Hem, van God de Vader en van de Zoon? Ja, dan krijgen ze een soort schrik of vrees en denken: "Ja, maar wat zal er dan wel niet allemaal met me gebeuren"?

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

“Wie weet wat God wel van mij zou kunnen vragen en misschien gaat Hij wel iets van mij verlangen, dat ik dan moet gaan doen”. Maar dat is het vlees, de oude mens, waardoor de vijand doorwerkt, opdat we niet komen en zo verhinderd worden tot die volledige overgave op het altaar, die restloze overgave.

Doch mag ik u vragen: aan wie geven wij ons over? Aan het meest liefdevolle Wezen, wat er is. Geen aardse vader kan u meer lief hebben, dan uw hemelse Vader, geen aardse moeder kan u meer beminnen, dan Jezus Christus: dat weet u wel.

Zou een kind zich niet restloos over kunnen geven in de armen van moeder of vader? Dat doet een kind immers; als het moe is, dan rust het in de armen van moeder en ligt daar rustig aan moeders borst en slaapt daar; en moeder en vader zorgen wel. Het geeft zich heel rustig over, want het weet: hier is het goed!

Zouden wij ons dan ook niet zo volledig over kunnen geven aan Hem, die ons zo lief had, dat Hij Zijn leven voor ons gaf op Golgotha? De Heer wacht daarop, want: *“Hij is uw Heer, buig u dus voor Hem neder”*.

Dan zegt vers 16 van Psalm 45. *“Louter pracht is de koningsdochter daar binnen, van goudbrokaat is haar kleet”*. Ook hier is onze Nieuwe Vertaling achteruit gegaan. Want ook hier is de Staten Vertaling veel mooier en komt de grondtekst juister uit. Letterlijk staat er: *“Geheel verheerlijkt is zij inwendig”*.

Petrus schrijft door de Heilige Geest over de vrouw in 1 Petr. 3:3-4. *“Uw sieraad zij niet uitwendig: het vlechten van haar, het omhangen van goud of het dragen van gewaden, maar de verborgen mens uws harten, met de onvergankelijke (tooi) van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is in het oog van God”*.

Ja, het is goed, dat een vrouw zich netjes aankleedt en het haar netjes verzorgt en dat zij zich opsiert voor haar man is goed, maar laten we bedenken, dat we niet de uitwendige dingen moeten zoeken; want dat is gevaarlijk, vooral in deze boze wereld. Gevaarlijk voor onszelf en voor anderen. Laten we maar eenvoudig blijven, ook in het uiterlijk, wel netjes, maar eenvoudig.

Want God ziet met een ander oog dan de mens. Hij doorzoekt ons allen als Bruid van het Lam en ziet of we ons inwendig tooien, zoals er geschreven staat: *“de verborgen mens des harten”*. De wereldse vrouw tooit of siert zich op voor de man; laten we als gelovigen, geroepen bruidszielen, ons voor Christus tooien. Voor onze hemelse Bruidegom.

Ja, Laten we dit ter harte nemen, opdat we getooid worden met die kostelijke tooi, die de Heer ons wil schenken door de Heilige Geest. Rebecca ging ook niet ongetooid naar haar bruidegom. U moet maar eens lezen: bij die eerste kennismaking geeft de knecht van Abraham haar al gouden sieraden. En niet van die kleintjes.

En straks als zij haar ja woord heeft gegeven, dan krijgt zij nog veel meer; hij deelt schatten uit aan haar familie, maar zij ontvangt veel en veel meer. Wanneer zij straks bij haar bruidegom komt, erft zij alles met hem, al die rijkdom van Abraham en Sara; ze komt te wonen in de tent van Sara.

En onze Bruidswerver – het type van de Heilige Geest – wil ons tooien en kostbare schatten geven. O, dankt God toch voor die onuitsprekelijke gave, waar we in dit seminar niet aan toekomen, n.l. de gave van de Heilige Geest.

De gaven, die de Heilige Geest ons wil schenken en niet alleen gaven, maar ook, hetgeen nog veel heerlijker is, de inwendige kostelijke vrucht. Want de vrucht van de Heilige Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. (Gal.5 : 22)

Dat is die Goddelijke natuur, dat is die inwendige tooi en die zoekt de Heer. Zouden we ons daarmee niet willen tooien? Die vrucht, die moet groeien en rijpen in Zijn gemeenschap.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

De bruid in het Hooglied, die een echte bruid is en ons daarom ook tot voorbeeld dient, bidt drastische dingen. Hebt u dat wel eens gelezen? Zij bidt drastische dingen, want zij wil die inwendige tooi bezitten voor Hem.

In Hooglied 4:16 bidt zij: *"Ontwaak, Noordenwind en kom, Zuidenwind"*. We weten dat wind in de Schrift het beeld is van de Heilige Geest. Zo kwam op de Pinksterdag de Heilige Geest immers als een geweldige gedreven wind!

Zegt Jezus niet: *"De wind blaast waarheen hij wil, zo is het met een ieder, die uit de Geest geboren is"*. De bruid bidt om Noordenwind. Wat is dat voor een wind? Dat is een gure wind; dan blijft het ondanks, dat de zon schijnt toch koud. De Noordenwind is een gure wind, die vooral in het Midden Oosten lelijk huis kan houden en heel wat af breken, *"Ontwaak, Noordenwind en doorwaai mijn hof"*. Want daar komt het op aan.

Over die hof hebben we het net gehad, dat is haar inwendige leven, want de Heer zegt in Hooglied 3:12. *"een afgesloten hof bent u, mijn zuster. . ."* d.w.z. een hof die alleen voor Hem is, waar Hij alleen toegang heeft.

"Een afgesloten wel, een verzegelde bron, wat uit u opspruit is een lusthof van granaatappelbomen (de granaatappel is het zinnebeeld van eeuwige liefde) met kostelijke vruchten". Die vruchten komen overeen met de vruchten van de Heilige Geest. Onze hemelse Bruidegom wil een bruid hebben, wier inwendige een hof is, die alleen voor Hem toegankelijk is en die deze vruchten voortbrengt. En zij wil Hem in alles welbehaaglijk, welgevallig zijn. Daarom bidt zij: *"Ontwaak, Noordenwind en breek alles in die hof maar af, wat van mij zelf is, wat Gij niet aangenaam vindt en wat nog van mijn oude vlees is"*.

Zoals in het najaar en in de winter en ook in het voorjaar, de stormen moeten komen, om al het oude van de bomen weg te doen, de oude bladeren en de oude takken moeten er allemaal van af, want er moet nieuw leven komen.

Een drastisch gebed. En hierna bidt zij: *"en kom Zuidenwind"*. Dat is de wind die nieuw leven doet ontwaken. Eerst afbraak. Ja en ik hoop vurig en van harte, dat God heel wat af te breken heeft bij ons, want eerder kan God niet gaan opbouwen, Hij moet eerst afbreken!

Ja, Heer, ga uw gang, maar begin eerst af te breken; alles wat van ons zelf is en wat u niet welgevallig is. Zoals de bruid in het Hooglied zegt: *"Ontwaak Noordenwind en kom, Zuidenwind, doorwaai mijn hof, opdat Zijn balsemgeuren stromen! Mijn geliefde komt tot zijn hof en eet daarvan de kostelijke vrucht"*. *"Op dat Zijn balsem geuren stromen"*, dan gaat Hij in haar het nieuwe leven, leven.

Ziet u, dat worden de bruidszielen. O, Heer breng ook ons tot zulk een overgave in het geloof van Uw liefde. Breng ons tot dit hoogste doel.

In het tweede gedeelte van vers 14 van Psalm 45 staat: *"van goudbrokaat is haar kleet; in kleurig geborduurde gewaden wordt zij tot de koning geleid"*. In Openb. 19:7-8 lezen we: *"Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; 8 en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen"*. We hebben duidelijk gezien, hoe die bruid zich gereed moet maken.

Hoe zij alles zal moeten en willen en verlaten om Zijns Naams wil en zich dan laten bekleden met de heerlijkheid van Hem. Als het ogenblik aan breekt, dat Ruth naar de dorsvloer moet gaan om zich in volledige overgave neer te leggen aan de voeten van de grote lossen Boas (wat een overgave!), dan zegt haar schoonmoeder: *"baad u zelf en doe uw opperkleed aan, en daal af naar de dorsvloer"*.

Zo alleen kunnen we gaan, gewassen in het bloed van het Lam. Gewassen ook door het badwater van het Woord, dat Hij ons wil toe dienen. En Hij wil ons zalven met de Heilige Geest, zowel de Noordenwind als de Zuidenwind, Hij breekt af en bouwt op; dat is het wonderlijke.

Bijbelstudie Centrum: seminar
De onuitsprekelijke gave van God in Jezus Christus

Ruth moest naar die wonderlijke plaats gaan, de dorsvloer; de plaats waar het kaf van het koren wordt gescheiden. Ruth moest dat gaan doen op het moment, dat de gerstoogst en de tarweoogst binnen waren; aan het einde van de oogst. Ja, die tijd staat voor de deur.

Wij leven aan het einde van de grote oogst, de graanoogst, de Gemeente. Dat was de tijd, dat Ruth zich gereed moest maken. "Heer reinig mij met een diepe reiniging door het badwater van Uw Woord, Heer geef mij oren, die horen, zodat ik mij mag neigen tot u. Heer zalf mij door Uw Heilige Geest, vul mij met Uw Geest. En Heer, laat Uw Geest in mij afbreken, wat afgebroken moet worden; maar laat mij dan ook de vruchten voortbrengen, die Gij zoekt, die Gij verlangt en wilt eten. Heer, ga zo Uw gang".

Dan lezen we verder in Openb. 19:8. "en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen".

Ja, dat ook ons kleed gereed mag zijn. Linnen is niet alleen het kleed van reinheid en heiligheid, maar het is ook het kleed van het nieuwe opstanding lichaam. Wel, de bruiloftsgasten en allen, die ingaan, hebben allemaal van Godswege dit witte kleed ontvangen; maar de bruid heeft een bijzonder kleed, geborduurd.

Psalm 45 spreekt immer over geborduurde gewaden. Het onderscheid is dit: Jezus Christus is ons van God geworden; rechtvaardig makend, heiligmakend en verlossing. Iedere gelovige heeft in Christus een door Hem toegerekende heiligheid, die Hij voor u en mij verworven heeft. Een toegerekende heiligheid.

Maar de Bruid heeft niet alleen een toegerekende heiligheid, maar ook een geborduurd gewaad d.w.z. die toegerekende heiligheid heeft zij laten werken in haar leven, zodat het in en uitgewerkt is, tot een kostelijk patroon. Verstaan we dit?

Want zonder heilig maken zal niemand de Heer zien. Jaagt die heiligmaking na. Elke gelovige krijgt een toegerekende heiligheid, maar hebben we deze daarna ook gebruikt om te jagen naar dat kostelijke geborduurde gewaad, zodat die heiligheid in onze geest zijn werk kan doen. Indien deze doorgewerkt heeft en ook in ons uitgewerkt heeft naar buiten, dan wordt er een Patroon in dat kleed geborduurd. Welk patroon?

Zijn patroon, Zijn beeld wordt straks in ons geweven. Ja, dat is het bruidskleed. Strecken we ons daarnaar uit? Heer, ga dan Uw gang, Uw afbraak en opbouw gaan door.

Gij wilt met ons allen doorgaan, zonder uitzondering, totdat Gij met ons allen gereed gekomen bent. Maar Heer, maak ons gewillig, zodat Gij Uw werk in ons kunt voltooien. Zodat we straks niet alleen de toegerekende heiligheid hebben, maar ook die ingewerkte en uitgewerkte heiligheid, doordat we ons overgaven aan Uw liefde.

Heer, doe Uw wonderbaar werk, voltooi het tot heerlijkheid van Uw naam en kom haastig, Heer Jezus.

Amen.

+++++